

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 31 Sayı: 367 AĞUSTOS 1990

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mızampaj-Montaj: Özgür SÜZER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı
No:4 D:8, 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel:143 18 14 Fax:152 61 25

* İÇİNDEKİLER

● DOĞAL AFETLER GÜNAHLARIN CEZASI DEĞİLDİR	2
Depremler, su basmaları, kuraklıklar v.b. bir vücudun geçirmiş olduğu evölüsyona çok benzer değişik hâllerdir.	
● KIYAMET SEMBOLLERİ VE ALÂMETLERİ	7
İnsan için bütün mesele, nefsanîyet içerisinde boğulmuş kalmış benliğini mücadele ederek çekip çıkarmaktır.	
● BİR MANYETİZÖR YETİŞİYOR	9
İnsan manyetizmasının karakteri; ısı, ışık, elektrik gibi doğa kuvvetlerinin karakterine çok benzer.	
● YALAN	11
Yalan da gerçek de vicdanın güçlü sesine muhtaçtır.	
● RUHSAL BİLDİRİLER	13
Akil ruhsal varlığımızın ancak bir parçasıdır.	
● GİZLİ DOKTRİNLER	15
Bütün büyük dinlerin daima biri zahiri, diğeri gizli iki yüzü olmuştur.	
● RUHÇULUK ÖĞRETİSİNDE İHTİYAÇ PRENSİBİ	17
İhtiyaçlar doğal bir şekilde tatmin edilmek zorundadırlar.	
● SOVYET RUSYA'DA PARAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR	20
Psşik araştırmalar genel bir gereksinmenin cevabı olarak her yerde vardır.	
● HERAKLES'İN ON İKİ GÖREVİ	24
Aklı olmasa, insanın doğayı kaba gücüyle alt etmesi kolay mı?	
● MERYEM ANA KEHANETLERİ	32
Yeryüzünde felâketlerin her türlüşü yaşanacaktır.	
● GEÇMİŞ YAŞAMLARINI VE ÖLÜM SONRASINI HATIRLAYANLAR	35
"Şimdi anamı babamı gördüm sevinç içindeyim."	
● EVREN VE TARİHSEL VERİLER	38
Bu yüzyılın sonuna doğru dünyamız bir çok olaylara gebe dir.	
● EKTOPLÂZMİK CİSİMLER VE TULPALAR	41
Maddeler, ruhi tesirler altında hâlden hâle geçen ruhtan ayrı yaratılmış varlıklardır.	

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 143 18 14
Kapak ve İç Baskı: Bakış Ofset, 522 89 90
Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçli: 36.000, Yurtdışı: 72.000 TL.
Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Gerçek bilgiye ulaşmayı dileyenler onları yeniden bulmak zorundadırlar. Fakat böyle bir bilgiyi nereden bulacağız? Şu içinde bulunduğumuz DEVRE'nin sonundan önce insanları ve eşyayı kendi arasında birleştirecek olan BİLGİ aynı zamanda "yeni bir devrenin" başlangıcı olacak BİLGİDİR.

Biliyoruz ki bu devrenin niteliği **yüce** olandan **geri** olana doğru bir "ilerlemedir". Çağdaşlar buna uygarlığın ilerlemesi diyorlar; kuşkusuz **inici** bir gelişmedir bu. Çünkü nitelik değil nicelik, yani miktarlar, sayılar, çokluklar yönünde gelişme içindeyiz; İLKELERDEN olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşmak biçiminde oluşan bir düşüşün ilerleyen bir maddileşmesini yaşıyoruz. İLKELER'den uzaklaşmak demek ruhsal olandan uzaklaşmak demektir. Bu **inici** ilerlemenin geçici olarak durdurulması ya da etkisizleştirilmesi zamanı çoktan sona ermiş durumdadır. **Özel bir eylem devreye girmek üzeredir.**

Bunalmış "modern çağ", ilkelerin unutulup gittiği, bilgisizliklerin, anlayışsızlıkların çağı olmuştur. Vaktiyle Stoacı ve Epikürcü ahlak başarıya ulaşmıştı, fakat bu başarı entelektüelliğin ne kadar gerilerde kaldığını, hangi noktaya düştüğünü göstermektedir.

Artık kimse eski kutsal öğretileri anlayamıyor, bu yüzden "putperestlik" uygulaması, batıl inançlar, temel inançların yerine geçmiş durumdadır. Düşüş'e karşı gösterilen tepkiler pek cılızdır. Bugünkü kokuşmuş modern uygarlık birçok şeyin ölümüne sebep olmuş, Greko-Romen uygarlığının ancak dış kabuğunu alıp, hikmet ve faziletten uzak, gerçek entelektüelliği inkâr ederek BİLGİNİN en alt düzeyinde, hiç bir ilkeye bağlı olmadan çöküp kalmıştır.

Bir yığın anlamsız ve belirsiz ayrıntılar içinde dağılarak sürekli olarak birbirini çürüten asılsız varsayımlar insanlığın üzerine çökmüş, VİCDAN HÜRRİYETİNİ yok etmiştir. Modern uygarlığın pratik uygulama üstünlüğü dışında hiç bir geliştirici sonucu kalmamıştır. Eksik görüşlerin birikimiyle, kendi dışında her tür **bilgi girişimini** boğacak kadar azgınlaşan modern uygarlık, salt maddeci bir öze sahip olarak gerçekten şu SON DEVRENİN canavarıdır, yani DECCAL'ini temsil etmektedir.

KÖKLÜ BİR DEĞİŞİME gerek olduğunu biliyoruz; bu radikal değişikliğe tüm dünya insanlığının ihtiyacı olduğu açıkça bellidir.

Bir Yönlendirici İrade'nin müdahalesi olmadan böyle bir değişimin kendiliğinden meydana gelmesi kabul edilebilir mi?

Uzun yüzyıllardan beri bilinen bilgi ve inançların bazı yönlerini yeni şeylermiş gibi sunarak halk içinde teşevvüş yaratmak gibi tuhaf durumlar yarar sağlamayacaktır. Bu inançlar, üstün ilkeleri yitirmiş, yeryüzünü fethetmeyi amaç edinmiş, yüzlerini gökyüzünden tamamen çevirip niceliklere bağlanmış durumdadırlar.

Modern dünyamız öldürücü bir hızla uçurumun dibine inmektedir. Bir çöküş hâlinde kurtulması, yeniden bir diriliş ya da yolun sonunda durmak mümkün müdür?

Birtakım siyasal değişiklikler ve ekonomik başarılar önemli değildir. Bunlar insanlığın maddî tabiatıyla ilgili tatmin çalışmalarıdır. Yapay ihtiyaçların sonu gelmiyor. Boşuna emek!

Umutsuzluk belâsının nasıl her yeri sardığını görmek için şöyle etrafımıza bakmak yeterlidir. Düzensizliklerin sonu, eski dünyanın sonu yeni bir dünyanın başlangıcı olacaktır. Eski dünyada ihmal edilen, reddedilen unsurlar yeniden işletilecek, Batı bilim ve sanayiinin uygulaması olan modern uygarlık ve onun sadık kullarının, madde ötesinde hiç bir şey görmeyecek kadar maddeye dalan ve onun esiri olan insanların **başka bir düzene ait bilgiler karşısında** dağılıp bozguna uğramaları bir yazgıdır.

Her şey gibi modern uygarlığın da zorunlu olarak bir var oluş sebebi vardır. Bu uygarlık bir DEVRE sona erdiren uygarlık olarak, yerinde ve zamanında gelmiş ve geldiği gibi de gidecektir. Bu uygarlık bir skandaldır. Skandala aracı olanlara ne yazık!

DOĞAL AFETLER GÜNAHLARIN CEZASI DEĞİLDİR

MİSTİK, dinsel ya da bağnazlık yönünden ele alınırsa, kuşkusuz doğal afetler ile bunlara muhatap olan canlılar arasında bir suçun, günahın, yanlış bir hareketin telâfisi gözlenir; insanlarda bu âdettir.

"Sen çok azgınlıktın, hak-hukuk tanımadın, sevgi vicdan tanımadın; insanlıktan haberin yok. Şunları yaptın, bunları ettin, işte o görünmeyen sopa geldi, kafana böyle indi. Al bakalım sen de kendi ıstırabınla uğraş; bu iş başıma niye geldi, Tanrı bizi niye cezalandırdı diye belki düşünürsün." Bu bir görüştür ve daha ziyade 'kutsal metin' denilen kutsallaştırılmış tebliğatların içinde kaydolunan öfkeli, intikam alıcı, ceberut, dağı taşı bir anda yok

edebilecek kudrette olduğunu ifade eden varlıkların insanlara, hitap şekillerinden biridir. "Sizin başınıza şunu da veririm, bunu da veririm; istersem sizi helâk ederim." tarzında bir üslup kullanmışlardır. Bu yeni birşey değildir. Musa'nın Kanunları'ndan önce mevcut olan kanunlarda da yazılı olan hususlardır. Bunu Atlantis'te de görüyoruz.

NİCE GELİŞMİŞ UYGARLIKLAR BATMIŞTIR

Oradaki uygarlıklar günümüz uygarlıklarından 40-50 misli daha gelişmiş uygarlıklardır. Teknoloji, bizim teknolojimizden çok daha yüksektir. Uygarlık olarak, yani insanlık düzeyi ve şuur

aydınlığı, şuur yüceliği, genişliği bakımından da çok daha ileri düzeydedirler. Ama bunların da soyu ortadan kalkmıştır. Yaşadıkları toprakların deniz diplerine batması ya da denizlerin onların üzerlerine gelmesiyle, yani, hem çökmek ve hem de kaplanmak suretiyle ortadan kalktılar. Bunlara, günahlarının cezasını çektiler mi diyeceğiz?

Aşağı yukarı Atlantis'in ortadan kalkışı 1000 yıl sürmüştür. Grup grup 3 kısımda batışla ortadan kalkmıştır. Yani, bizim ölçülerimize göre, Yukarısı tarafından 1000 yıl hiç durmadan Atlantis halkına zulüm mü edilmiş-

tir? Yukarıda, elinde sopayla dolaşan, dayak atan, eziyet eden, can alan, boğan, aç bırakan varlıklar mı dolaşıyor? Hayırl!

1000 yıllık bir devre içerisinde sırayla batmış gitmiş, Timeos'ta Eflatun'un ifade etmiş olduğu son bölümdür. Yani o devirde Mısırlılar'dan öğrendiği bilgiler son Atlantis kalıntılarının tarihçesidir.

HER ŞEY KONTROL ALTINDADIR

Her şey sadece kontrol altında olmayıp, her şey yönetilmektedir. İnsan varlıklarının enkarnasyonlarından fizik varlıkların oluşumuna varıncaya kadar her şey bir yönetim altında, bir tesis altındadır ve bir maksat için mevcuttur.

Kısaca, bilelim ya da bilmeyelim, bizce anlaşılabilir olsun ya da olmasın, **her şeyin ve her canlının kendisine uygun bir vazifesi, bir görevi vardır.** Ve bu vazifeye, bu göreve uygun bir şekilde hareket eder; ve bunun dışında başka hiç bir hareket yapılamaz. Yani, o vazife amacının dışında başka hiç bir şey yapmamız mümkün değildir. Çünkü her şey o vazifelerin yerine getirilmesine bağlı olarak düzenlenmiştir.

Öyle bir labirent ki, labirentli yapanın bir amacı vardır, siz nereden gelip nereye giderseniz gidin, o belirli kapıdan çıkmak zorundasınız, başka çıkış yolu yok. Yani canlı ya da cansız varlıklar içinde kendilerine veri-

len vazifeden başka bir şeyi yapmak, onun dışında bir şeyi yapmak söz konusu değildir. Bu geneldir. Yani buradan başlayacaksınız; o sona kadar gitmek sizin vazifenizdir, oraya ulaşmaktan başka gaye yoktur; çünkü bu yol böyle gidiyor ve orası amaçtır; ister istemez herkes oraya gidecektir.

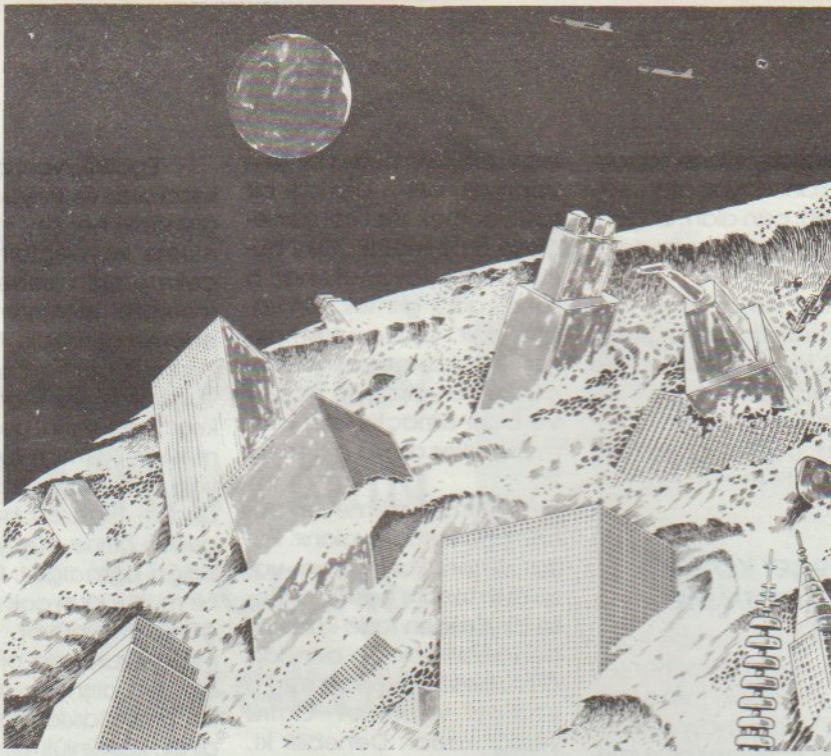
Gitmek istemeyen bulunduğu yerde oyalanır. Fakat düzen, kozmogoni, yasa öyle tanzim edilmiş ki, belirli bir süreden fazla kalmasına imkân yok. En azından ömrü belirli. Ne kadar süre o vazifeyi yapmaz? Ömrü yettiği kadar. Denebilir ki, "Kesinlikle kendimden başka hiç bir şey düşünmem, hiç bir yasaya uymam, kendi başıma bir adamım, tek başıma bir orduyum." Bunun cevabı şu olur: "Tamam ol, kabul; sana da hürriyet verdim. Çünkü bu yaşamda senden beklediğim bazı şeyler var. Bir tanesi de bu, yani iradeni kullanman, irade melekeni geliştirmen."

ATALET İSTIRAP GETİRİR

Öyle bir feed-back (fidbek: geri-besleme, kontrol mekanizması) sistemi var ki, durmaya çalıştıkça sizi itiyor. Durmaya çalıştıkça arkadan tazyik geliyor, sizi itiyor, statikleştikçe dinamizme itiyor. Bu sisteme uygun olarak siz ileriye gitmedikçe durağan hâle gelmek istedikçe, sabitleştikçe arkanızdan itilmeye başlıyorsunuz. İşte hayatın ıstırapı bundan ileri geliyor.

Egoistik, yani ben merkezci arzu ve ihtiyaçlarınızın dışındaki her şey insan için ıstırap kaynağıdır. İstırap çekmemizin sebebi ben merkezci isteklerimizi elde edemememizdir. Mutluluk insanlar için isteklerine kavuşmaktır, yani ben merkezci arzuların gerçekleşmesidir. Bu, mutluluğu sağlıyor, ama elde edilmediği andan itibaren büyük bir gerilim altına düşüyor. Haksızlığa uğradığını, küçük küçük bir mutluluğun çok görüldüğünü düşünüyor. Hep almak arzusunda olan, hep almaya almış olan insanlar, alamadıkları zaman kırgınlık, küskünlük vs. gibi tipik egoistik reaksiyonlar gösterirler. Yani sabit dururlar ve yürümezler. İşte felâketlerin çoğu sabit duran insanların harekete geçmesi içindir.

Yeryüzünde deprem kuşakları, fay hatları ve manyetik çatlıklar vardır. Buralarda oturulmazsa depremden ölünmez diye düşünülebilir. Ama insanlar buralardan ayrılmıyorlar. Asırlardan beri o bölgeler hep meskûn yerler, hem de uğruna oldukça mücadeleler verilmiş yerler oluyor. Hiç kimse deprem bölgesi olduğunu hesaba katmıyor, yine oturuyor, çalışıyor; arzularını yerine getirmeye ve mutlu olmaya uğraşıyor. O hâlde neden insanlar buralarda iskân ediyorlar? Bunlar çaresizlikle ilgili olmayan düşündürücü konulardır. O varlıklar kendi vazifelerini yapmak için oraldalar; dünyaya gelişlerinin

temel nedeni, orada o hayatları içerisinde, o olayları yaşamak durumunda olmalarıdır.

DÜNYA'NIN KENDİ HAYATI VARDIR

İki konum var: Birincisi, dünyanın kendi normal hayatı. Dünya zaten başlı başına yaşayan bir varlıktır. Canlılar onun üzerinde bazen ona yardımcı, bazen parazit olarak yaşarlar. Özellikle insanlar parazit olarak yaşamaktadırlar. Çünkü Dünya'nın asıl üyeleri bitkiler ve bitkiye yakın olan varlıklardır. Hayvan ve insan sınıfına dahil olanlar bir parazit şeklinde yaşarlar. En zararlı olan da insandır.

Dünyayı ayrı bir varlık olarak düşünün; kendinizi, şuur bakımından ondan ayırarak düşünün. Sembioz yaşayışı (ortak yaşam)

sırasında ona ne katkıda bulunuyoruz? Biz ona değil, büyük fedakârlıklarla o bize katkıda bulunuyor. Her şeyden önce enkarnе olarak onun bağrına iniyoruz ve bize sağlamış olduğu organik mekanizmaları kendimize beden hâlinde şekillendirip kullanıyoruz. Ana unsurların hepsi dünyanın kendi materyalinden meydana gelmiş olup ayrıştırıldığında, bırakıldığında tekrar anasına dönüyor; ve onun da insan gibi bir evölüsyonu, tekâmülü var. İnsanın kısa ömrü içerisinde meydana gelen değişiklikler, rahatsızlıklar, vs. belki dünyada 40-50 milyon yıl içerisinde oluyor. Onun depremleri, indifaları, su basmaları, kuraklıkları vs. tıpkı bir vücutun geçirmiş olduğu evölüsyona çok benzer değişik hâllerdir.

Sonuç olarak, birinci durum'da, biz, dünyanın

kendi öz hayatının üzerine parazit olarak geliyoruz. İster istemez canlılar ondan etkilenecek. Şu hâlde bir deprem olduğu zaman, bunun bir ceza olarak ortaya çıkması söz konusu değildir. Çünkü tabiat zaten bu depremi yapacaktır, yani bu, onun normal hareketidir.

Magma ile, kaymalar ve yer değiştirmeler ile balanse oluyor; yani kendi dönüşüyle evren içerisindeki dönüşünün dengeli bir şekilde yürümesi için bazı şeylerin yer değiştirmesi gereklidir. Tıpkı terazinin kefelerine çeşitli ağırlıkların konulması gibidir, mecburen böyle olur. Çok çok gerekirse kitaplar yerinden oynar; ve gerekmiştir de. Örnek olarak, bize birer efsane tarzında gelen büyük uygarlıklardan Atlantis ve Mu'yu verebiliriz.

Devamı S. 30'da

OLAYLARIN ARDINDAN

GÖZLEMLER • İZLENİMLER • YORUMLAR

- **İran'da Deprem**
- **Trabzon'da Sel Felâketi**
- **Hac Faciası**

Geçtiğimiz haftalarda gerek Türkiyemiz, gerekse başta İran olmak üzere pek çok İslâm ülkesi, büyük can ve mal kayıplarına yol açan doğal afet ve facialarla sarsıldı.

Önce İran'da deprem; binlerce ölü ve yaralı... Çöken evler, dağılan yuvalar... Çaresizlik, panik ve ıstırap... Sonra Trabzon'daki sel felâketi; azgın suların yuttuğu insanlar, yıkılan evler... Ölen yakınlarının ardından gözyaşı dökten, acz içinde ıstırap çeken insanlar... Ve nihayet Kurban Bayramı ve Suudi Arabistan'daki facia; hacı olmak için gittikleri Mekke'de panikleyen kalabalık içinde ezilerek ölen yüzlerce insan...

Ardarda gelen ve hepsi birbirinden ıstıraplı, hepsi birbirinden sarsıcı doğal afet ve olaylara biraz daha yakından göz atarak Ruhçu Bilgi açısından yorumlamaya çalışalım.

İRAN'DA DEPREM

Temmuz ayı içinde İran'ın kuzeybatı kesimi şiddetli bir depremle yerle bir oldu. Yapıların dayanıksızlığına bakımsızlık, açlık, salgın hastalık, ilgisizlik ve bağnazlık da eklenince ölü sayısı 50 bine ulaştı. Bazı köy ve kasabalar haritadan silindi. Sağ kalanlar bu büyük şokun etkisiyle şaşkın ve acılı. Gazetelerin ifadesine göre ölü sayısının artışına bazı din adamları ve yöneticilerin mantık dışı yaklaşımları yol açtı. Neden mi? Yaralılar için yurt dışından gelen kanları "Gâvur kanı istemeyiz." diye reddetmişler. Doğru mu, değil mi bilemeyiz. Eğer doğruysa, insanoğlu geriliğin doruğunda bir örneği daha sergilemiş demektir. Dahası, deprem bölgesinde ilaç, gıda, çadır, yiyecek yardımından eser yokmuş, ama cenaze törenlerini yaptırmaya gelen Mercedesli gönüllü mollalara adım başı rastlanıyormuş!

TRABZON'DA SEL FELÂKETİ

Haziran 1990'da Trabzon'a yağan yağmur büyük bir sel felâketine yol açtı. Gökyüzünün sanki delindiği o gece, yağmur saatler boyunca devam etti. Sular birikip aşağılara doğru aktıkça sel güçlendi. Önüne ne geldiyse sürükleyip savurmaya başladı. O koskoca evler ve köprüler sel sularına yenildi. Birçok köyle bağlantı kesildi, yollar kapandı. 52 kişi öldü. Yakınlarını ve evlerini kaybeden, hastalıkla, susuzluk ve açlıkla karşı karşıya kalan yüzlerce vatandaş günlerce yokluk içinde ıstırap çekti.

HAC'DA FACİA

Hac için Mekke'de bulunan ve Arafat'tan Mina'ya şeytan taşlamak için akın eden 2 milyonu aşkın hacı adayından 1426'sı çıkan izdihamdan ezilerek öldü. Bunların 609'u Türk; kayıp vatandaşlarımızın sayısı ise 146'ya ulaştı. Temmuz günü şeytan taşlamaya

gidenlerle dönenler Mina yakınlarında tünelde karşılaştı. Tüneldeki sıkışıklık ve havalandırma sistemindeki arıza panik yarattı. Üstelik tünelin içinin birdenbire karanlığa gömülmesiyle bir kargaşa başladı. Herkes canını kurtarmak için çırpınıyordu. Facia, insan yığınlarının birbirini ezmesi sonucu ortaya çıktı. İfadelere göre Suudi görevliler çok dağınık, ne yaptığını bilmez ve disiplinsizdiler. İddialara göre tüneldeki hacıların üstüne ateş açıldı. Suudi askerler hacıları copleyarak yaralıları almalarını önledi. 20 metre genişliğinde, 500 metre uzunluğundaki tünel âdeta dar bir boru gibiydi ve kontrolden yoksundu. Suudi Arabistan Kralı Fahd'a göre bu "takdir-i ilâhî" idi ve önlenemezdi. Ve birbirinin üstüne yığılan 2 bine yakın insan nefessiz kalıp, yavaş yavaş boğularak can verdi.

Gerek İran'daki deprem ve Trabzon'daki sel gibi doğal afetler olsun, gerekse Mekte'deki hac faciası olsun, çeşitli görüş açılarına göre yorumlanabilir. Tedbirsizlikten ve kaderden söz edilebilir. Ne var ki, ruhun ebedî oluşu, tekâmül kavramı, tekrardoğuş süreci, Sebep-Sonuç Yasası ve nihayet Ruhsal İdare Mekanizması (RİM) gerçeği bilinmeden, yani Ruhçuluk Bilgisi olmaksızın yapılan yorumlar eksik ve yetersiz kalacaktır.

Her şeyden önce kâinatta abes, mânâsız ve gereksiz hiç bir şey yoktur. Her şey kontrol altındadır ve yönetilmektedir. Yani her olayın bir amacı, her varlığın bir vazifesi vardır. Her oluş tekâmül içindir. Vukubulan doğal afetler tanrının gazabı mıdır? İnsanların azgınlığına karşı sırtlarda ilâhî bir kamçı mı şaklamıştır? Hayır! Ne gökte öskeli bir ilâh vardır, ne de yerde cezaya lâyık insanlar. Sadece dünyanın biraz sallanmaya, insanların da böyle ıstıraplı bir hâli yaşamaya ihtiyaçları vardı. İlähî bir senkronizasyonla bu ikisi bir araya getirilmiştir. Ne suç vardır, ne de ceza! Ama bu olayı gözlemleyen daralmış şuurlar, kararlı gönüller için alınacak pek çok ders vardır. Bu tür olaylar, tekâmülü yavaşlayan, ataletle düşen insanlığa verilen diriltici şoklardır. Acı bir ilâcın hayat kurtarmasına benzer.

Mutluluğu sadece bencilce arzuların tatmininde aramakta direnen, sarıldığı realiteyi terk etmeyen ve tam tersine onu putlaştırarak varlıkların tekâmül hızları yavaşlar. Oysa ondan dinamizm içinde ilerlemesi beklenir. Ve bu durumda ikaz edici, sarsıcı, ağır şoklara hedef olur. Bu Yukarı'nın büyük bir yardımudur. Ve insan bu uyandırıcı şokları Sebep-Sonuç Yasası gereği kendisi davet etmiştir. Yukarıdaki olaylar sırasında yaşanan şoklar gösteriyor ki, itibar ettiğimiz maddî ve manevî eğitim sistemleri, bizi artık gerekli hızda ilerletmemekte, tam tersine kösteklemektedir. Güvenle bastığımız basamak çatırdamakta, bizi âdeta bir üst basamağa çıkmamız için uyarılmaktadır. Pek çok değerler hızla değişmektedir. Samimi olarak cevaplayalım. Bayramların manevî tarafı kalmış mıdır? Hayır. Bayramda İstanbul terk edilmiş bir şehir görünümündeydi. Herkes bayramı vesile bilip tatile çıkmıştı. Gazetelerin yazdığına göre kurban satışları düşmüş. Ama sebep besbelli ekonomik değil. Çünkü tatile çıkanların sayısı artıyor. Evet, bir şeyler değişiyor. Vukubulan sarsıcı olaylar ve doğal afetler de bu değişimi hızlandırıyor.

Kendinden bihaber insanlığa Yukarı'nın görüp gözetici tesirleri yağmasa hâlimiz nice olurdu!

---

*İrâdenin kuvvetlenmesine
büyük yardımı dokunan hareketlerden biri de sabırdır.*

Kadri

KIYAMET SEMBOLLERİ VE ALÂMETLERİ (*)

* Ergün ARIKDAL *

(Geçen Sayıdan Devam)

MEHDİ'NİN ORTAYA ÇIKIŞI

DERLER ki, "Kiyamet vakti gelince, Mehdi ortaya çıkacak, adaletle hüküm sürecek, insanlığa aydınlık, bereket ve emniyet getirecek." Ve her yüz senede bir, genellikle doğuda, Hindistan ve İran taraflarında, Bağdat'ta vs. neisaniyeti azgınlık içerisinde olan biri fırlar ve Mehdi'liğini ilân eder. Etrafına otuz kırk bin kişi toparlar, birkaç kelle götürür, ondan sonra da onun kellesini götürürler ve Mehdi'lik biter. Şimdiye kadar yeryüzünde aşağı yukarı yedisekiz tane Mehdi taslağı çıkmıştır.

Belki de bu, vaat edilen bir varlıktır. Fiziki olarak da böyle bir varlığın meydana gelmesi mümkündür. Yalnız, Mehdi devri henüz gelmedi. Bütün bu devirleri biz yaşıyoruz; daha yaşanacak devirler var. Mehdi devri gelmedi, çünkü suur uyanıklığı başlamadı, Ruhsal Alem ile olan ilişkiler çoğalmadı, Onlar'ın etkisiyle gerçekleşen olağanüstü olayların ya da mucizelerin sayısı artmadı. Çünkü teşevvüş kalkmadı, Yukarı'ya emniyet doğmadı, doğruyla eğriyi ayırma **Bilgisi** gelmedi, aldanmalar hâlâ devam ediyor.

Eğer, bütün içsel ve dışsal putların ortadan kalktığını, Rahman olan Rabb'e kulluk edildiğini, gönüllerde ve şuurlarda sadece O'nun mevcut olduğunu görürseniz, Mehdi devri çoktan gelmiş demektir. Demek ki, Mehdi için bir şahıs beklemeye gerek yoktur. Bu bir devirdir ve hep temsilciler, teşbihen birilerine benzetilmiştir. Yukarıdaki hâl insanlıkta teşekkül ederse, sizin Mehdi'niz gelmiştir. Siz kendi kendinizin Mehdi'si olursunuz. Hiç dışarıdan birisini beklemeyin. İnsanda Ruhsal Otorite'yi kabul hâli şuurlanıyorsa, o emniyet hâli teşekkül ediyorsa, doğruyu eğriyi ayırma bilgisi gelirse, Mehdi devri gelmiştir.

Doğruyu eğriden ayırt edeceğimiz açık **Bilgi** nerde? O, daha gelmedi. Ama gelecektir.

GÜNEŞİN BATTIĞI YERDEN DOĞMASI

YUKARIDA açıklamaya çalıştığımız sembolik kıyamet alâmetlerinden başka, Güneş'in battığı yerden doğması meselesi vardır. Bu sembolik ifadeye göre, o son zamanda, Gü-

neş battığı yerden doğacaktır. Yani tersine bir iş olacaktır. Bu masalımsı anlatımla insanlar, acaba Dünya tersine mi dönecek, her şey alt üst mü olacak diye düşünüyorlar.

Dünya'nın alt üst olması demek, insanın kendisinin alt üst olması demektir; uyku hâlinin alt üst olması demektir. Ve uykunun tersi uyanıklıktır. Dünya'nın alt üst olması denince, illâ ki, mağma tabakasının volkanlardan dışarıya fırlaması akla gelmemelidir. Bu, küçük kıyamet sahibi olarak insanın alt üst olması demektir. En iyi alt üst oluş şekli de, insanın uyuduğu hâlden uyanık hâle geçmesidir. Yani tam zıddı bir durum. Alt üst oluş, nefsanî hâlden vicdanî, ahlaki, makûl vicdana geçiştir. Yani mevcut olan bütün eksik hâllerin, mükemmel, olgun, yetkin hâle geçmesi, siyahın beyaza dönüşmesidir. Güneş'in battığı yerden doğması budur.

Bu sembol ayrıca, devrenin bitişini ifade eder. Olumsuz yönden bir yorum söz konusudur. Tekâmül Okulu olarak Dünya'ya tekrar kabulün sona ermesi, tövbe kapılarının kapanması demektir. Yani, insanlar diyorlar ki, "Biz pişmanız. Bunca zaman enkarnasyonlarımızı boşa geçirdik. Şimdi anladık, uyanдық. Ne olur bize imkân verin de, tekrar dönelim, işi tamamlayalım ve eksiklerimiz gitsin!" Fakat, hayır; o kapı kapanıyor. Yani, Güneş'in battığı yerden doğuşu, bir devrin, bir devrenin bitişini mânâsına da geliyor. Bunca ikaz, irşad ve uyardırıcı olaydan sonra, insan bilgi edinememiş, kendini tanıyamamış, Rabb'e kulluk edememişse, artık fırsat, imkân da kalmamıştır.

Yukarıyı vermeden almaz. Verir, verir, verir ve siz cevap vermediniz için de, işini bitirir. Bundan sonra iman oluşmaz, zira verilen verilmiştir. Artık uyanıklık için Dünya üzerindeki bütün faaliyet kaldırılır ve defter dürülür. Yalnız bu, faaliyetin tümüyle kaldırıldığı mânâsına gelmez. Sadece uyanıklık için bütün faaliyet kaldırılır. Kıyamet, tümüyle varlığın, canlılığın ortadan kalkması değildir. Sadece insan varlıklarının, daha doğrusu bedene bağlanmış ruhi varlıkların uyanarak Dünya hakikatini öğrenebilmeleri için kendilerine tanınan bu fırsat ortadan kaldırılır. Yani, Yukarıyı inâyetini kestiği için, okulu kapadığı için hiç bir şey alınmıyor. Güneş'in doğduğu yerden batması olumsuz olarak bu mânâyâ gelir.

Olumlu yönden ise, varlık uyanınca, kendi iç dünyasını keşfeder, kendini tanıır, bilir. Öz nitelikleriyle gerçekleşir, tahakkuk eder. "Tahakkuk" dedikleri olay meydana gelir. Sem-

(*) Bu yazı dizisi MTİA Derneği Başkanı Sn. Ergün ARIKDAL'ın seminer konuşmalarından hazırlanmıştır.

boller çözülür, kendisindeki bilgi hazinesine kavuşur. Mânâ örtüleri açılır ve "kurtuluş" dediğimiz bu hâl ortaya çıkar. Artık bunun için, Yüksek Hakikat'ten ayrı olmak, hasret çekmek sorunu kalmaz. Kurtuluş budur. İman hâli biter, çünkü artık mânâ örtüleri açılmıştır.

İMAN VE BİLGİ

BİLGİ taşıyan mânâlara inanmak imandır. Bilinmeyen ve mânâsı anlaşılmayan şeyle iman, aldatıcı olabilir. Zihnimizdeki kavramlara, konuştuğumuz sözlere dikkat etmek zorundayız. Uyanıklık önce kavramlardan başlar. Ne konuşuyorum? Ne anlıyorum? "İmanım var." derken mânâyı seziyorsunuz, ama bilgisine vakıf değilsiniz, demektir. Dikkat edilirse, bütün kutsal kitaplarda iman, daima ön plânda tutulmuştur. Yani deniyor ki, "Şurada okuduğunuz ayetlerdeki mânâların arkasında bilgi vardır, esaslar vardır. Siz, şimdiki hâlde bu bilgileri elde edecek durumda değilsiniz. Ama, mânâların arkasında bilgi olduğuna inanınız, inkâr etmeyiniz, daha vakti gelmedi. Şimdilik mânâlara inanınız." Bu, iman hâlidir. Ama bilgi geldiği zaman iman hâline artık gerek yoktur; imân gider, olduğu gibi bilgiyle karşılaşsınız. Üzerinden örtü kalkınca, sizin imanınız bilgiye dönüştü. Bilgi sizindir artık. Siz ve bilgi aynı oldunuz. Aranızdaki perde kalktı.

İman ile Bilgi'yi birbirine karıştırmamak lâzım. Bazıları, bilgisinden dolayı fazlaca ileri gidebilir ve iman sahipleri tarafından da öldürülür. Bu vâkidir ve her toplumdaki olmuştur. Demek ki, zamanı gelmeden, karşı tarafın ne olduğunu anlamadan, mânânın altındaki bilgiyi çıkarıp söylememek gerekir. Çünkü bu tepki insanlarda otomatik olarak vardır. Öldürmez de kınar; aynı hesaba gelir. Şu var ki, bilgiyi bilinir hâle getirmek gerekir. Eskiler buna "hicap" demişlerdir. Hicabi, yani bilginin örtüsünü kaldırmak, imanı gidermek, doğrudan bilgiye ulaşmak lâzımdır.

"Güneş'in doğduğu yerden batması" ifadesinin olumsuz şekilde açıklanmasında, pişmanlık ve tövbe kabul edilmez dedik. Günah ve hata da bağışlanmaz. Neden? Çünkü doğrudan Bilgi gelmiştir. Uyanmıştır, doğrudan Bilgi'ye sahip olmuştur. Görülüyor ki, bu uyanış devresinde, yani küçük kıyamette doğrudan bilgiye ulaştığımız için sizin pişmanlığınız, tövbeniz kabul edilmemektedir.

Buradaki günah, hata anlamındadır. Kendi kendinin şuurunda olan, teklifindedir. Günah ve bağışlanma ikiliktir. Uyanmış bir insanda ne günah vardır, ne de bağışlanma vardır; bilgi vardır. Bu da gerçek kıyamet alametidir. İyi bir uyanıştır.

Önce bilgiye rağmen uyanma olmazsa, Ruh ilk hâline, yani Dünya Tekâmül Okulu'nun önceki şartlarına döner. Kozmik bir yolcu olarak, öğrenci olarak, başta kayıt yaptırıp girdiniz ve uyanıp oradan çıktınız. Yani bu iki hâl aynıdır. Cevher, öz, yani ruh kendini bilir, karanlık şuur devresinden çıkar. Artık dünyaya tekrar dönmek zorunda değildir. Bu bizim için kıyametin ta kendisidir. Tekrar dünyaya gelmeyecek şekilde bir şuur uyanıklığına gelen insanın kıyameti tamamlanmıştır; onun için kıyamet kopmuş ve bitmiştir.

Aynı şey büyük kıyamet için de düşünülebilir, yani orada da benzeri şeyler olacak. Dünya da belli bir devreyi tamamlayacak ve sonunda bitip, yeni bir devre başlayacaktır.

İnsan için bütün mesele, nefsanîyet içerisinde boğulmuş kalmış benliğini mücadele ederek, çekip çıkarmaktır. Buna uyanış denir. "İnsanlar uyumaktadır, ancak ölüncü uyanacaklardır." Bu bir ayettir. Yani insanlar, nefislerinden kurtulduktan sonra uyanırlar mânâsınadır. Hayat bütünüyle bundan ibarettir. İnsanların yeryüzünde yapmaya çalıştıkları iş, nefsin zulmünden, onun tahakkümünden, boyunduruğundan kurtulmaktır. (SON)

Süratli realite değiştirebilecek olan kimseler, başkalarına nazaran çok daha fazla yük kaldırıp yük indirebilecek kimselerdir. Şimdi şu manayı da iyi kavrayınız ki, kâinat içerisinde cari olan ıstırap mekanizması ve insanın üzerine bindirilen yük ve karşısına çıkarılan, defaatle çıkarılan imtihan ve hadiseler, onun daha süratli realiteler değiştirmeye namzet olduğunu gösterir.

Sadıklar Plânı

BİR MANYETİZÖR YETİŞİYOR

Cezmi Aksoylu

Manyetizör; dernek üyelerinden, manyetik tesirlere hassas bir süjeyi Ali ile beraber çalışma odasına davet etti. Süjeye ayakta durmasını rica ederek, süjenin bedeni üzerinde Ali'ye manyetizmanın fizik kuralları hakkında bilgi vermeye başladı.

"İnsan manyetizmasının karakteri; ısı, ışık, elektrik gibi doğa kuvvetlerinin karakterine çok benzer. Özellikle mıknaatlardaki manyetik kanunlarla ve elektrik akımı kanunları ile insan manyetizmasının kanunları hemen hemen aynıdır. İnsan bedeni bir mıknaat gibi kutuplaşmıştır. Sonuç olarak bu bedende nötr hatlar ve zıt kutuplar bulunur. Bedenin; sağ ve sol tarafını ortalayarak temel bir düşey eksenine ele alacak olursak, bu eksene göre, sağ taraf artı (+), sol taraf eksi (-) kutuptur. Bedenin; ön ve arka kısımlarını ayıran ikinci bir temel ekseni ele alacak olursak, bu durumda ön tarafın artı (+), arka tarafın eksi (-) kutuplu olduğu görülür. Yani sağ el

ve ayak pozitif, sol el ve ayak negatif kutuplu; aynı şekilde göğüs ve alın kısımları pozitif, sırt ve ense kısımları negatif kutupludur. Bedende başın tepe kısmı ile apışarası nötr hâldedir. Bu arada bazı özel durumlu kimseler de mevcuttur; bazı solak kimseler tamamen ters bir kutuplaşma gösterebilirler ve ayrıca bazı kimselerde sabit bir kutuplaşma mevcut olmayabilir."

Manyetizör bunları anlatırken, elindeki işaret çubuğu ile ayakta duran süjenin bedeni üzerinde ilgili kısımları Ali'ye gösteriyordu. Daha sonra bu kutuplaşmanın özelliklerini anlatmaya devam etti.

"Bu kutuplaşmanın doğal bir sonucu olarak, karşılıklı duran iki kişi birbirlerini etkilerler ve ayrıca kutupların durumuna göre bu kişilerin birbirlerini itmeleri veya çekmeleri söz konusudur. Burada geçerli olan kanun; zıt kutupların birbirini çekmesi, aynı kutupların birbirini itmesi kanunudur. Örneğin; normal bir kutuplaşmaya sahip bir süje ile bir manyetizörü ele alacak olursak, manyetizör sağ elini açık bir

(Geçen Sayıdan Devam)

biçimde süjenin alınına tuttuğu zaman, süje manyetik hassasiyeti oranında itildiğini hissederek, halbuki manyetizör sağ elini aynı şekilde süjenin ensesine tutsaydı süje geriye doğru çekildiğini hissedirdi. Şimdi bu uygulamayı süjemiz üzerinde senin yapmanı istiyorum."

Ali biraz heyecanlanmıştı. Manyetizörün dediği gibi, sağ elini ayakta duran süjenin alınına doğru getirdi ve çok kısa bir zamanda süjenin başı ve dolayısıyla vücudu âdeta geriye düşer gibi Ali'den uzaklaştı. Bu esnada Ali elinde, sanki bir cismi itmenin verdiği etkiyi hissetmişti. Süje tesirin gayet şiddetli olduğunu belirtti. Manyetizör Ali'ye bu sefer sağ elini süjenin ensesine yaklaştırarak geriye çekme deneyini yapmasını istedi. Ali süjenin arkasına geçerek, manyetizörün tarif ettiği şekilde sağ elini süjenin ensesine doğru yaklaştırdı ve onu kendine çekmeyi istedi. Bir anda süje âdeta düşercesine Ali'ye doğru süratle çekildi. Ali bu sefer sağ elinde, bir cismi çekmenin verdiği etkiyi hissetmişti. Manyetizör süjeden oturmasını rica ettikten sonra

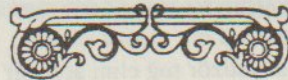
konusmasını sürdürdü.

"Manyetizmanın kanunlarını bilmek, manyetik uygulamaların sonucunda süratli ve verimli neticeler alınmasını sağlar. Bilhassa manyetik şifacılık çalışmalarında manyetizörün uygun bir ölçüde organik fonksiyonları, gereğine göre sakinleştirilmesi yahut uyarması bu kanunlar çerçevesinde gerçekleşir. Şimdi bu sakinleştirme yahut uyandırma işlemleri hakkında sana bilgi vermem gerekir. Deneysel olarak, insan vücudunun âdeta bir mıknatıs gibi kutuplu olmasını ve kutupların birbirlerini etkileme biçimini öğrendin. Zıt kutupların birbirine karşı olan etkisi organik aktiviteyi azaltır. Yani başka bir deyişle, bu tür uygulama, hastada sakinleştirici bir etki meydana getirir. Bunu örnekle açıklamak gerekirse, had vakalarda, ıstıraplı hâllerde, şiddetli ateş yapan hastalıklarda, hezeyanlı ve ıstıraplı hastalar karşısında zıt kutupların birbiri ile etkileşimi sonucu bir sakinleştirme meydana getirilmelidir. İleriki çalışmalarımızda sana bunların uygulamasını yaptıracağım, şimdi kısaca bu uygulamalar hakkında bilgi vermeye çalışayım. Böyle bir hastanın yan

tarafına geçilir ve zıt kutupların karşılaştırılması prensibine göre vücudun çeşitli kısımlarına, özellikle hastanın ıstırap duyduğu bölgeye eller konur. Sonra hastanın baş kısmından mide bölgesine, göğüs kısmından el ve ayaklara kadar, gayet yavaş uzulmasına paslar yapılır. Gerçi geçen çalışmada benim yaptığım pasları görmüştün fakat sana ayrıca pas denilen, elleri kullanarak yapılan enerji aktarma ve aktarılan enerjileri kaldırma tekniğini uygulamalı olarak göstereceğim. Bu uygulama sonucunda hastada belirgin bir sakinleşme elde edilir. Bu arada gözlerin etkisinde, yani gözler aracılığı ile aktarılan manyetik enerjinin de rolü çok büyüktür. ıstıraplı bir hastayla karşılaştığında onu bir yatağa yatırıp ayak ucuna geçmelisin ve bakışlarını hastanın göğüs ve mide boşluğu üzerine yavaşça kondurmalısın, onun çektiği ıstıraptan kurtulmasını içinden kuvvetle isterken, ellerini ayakları üzerine koyma gerekir. Bu şekilde tatbik edilen manyetizma çok sakinleştiricidir. 10 ile 30 dakika arasında değişen bir zaman sürecinde, hastanın ıstıraplı hâli giderek azalır, hasta ateşli ise ateşi hissedilir bir

şekilde düşer, hezeyanlar varsa yok olur ve hasta derin bir rahatlığa gömülür. Ayrıca hastayı hafifçe oturtup soluna geçerek, sol elini alnının üzerine koyup, sağ elinle omurilik boyunca hafif oğuşturmalar yapman onu çok sakinleştirecektir. Sakinleştirmenin çok çeşitli uygulamaları mevcuttur. Bunları ileriki çalışmalarımızda bizzat sana yaptıracağım. Uyandırma hâlinin elde edilmesi için az şiddetli bir usulle işe başlamak gerekir. Uyandırma hâli fonksiyonel bir tembelliği ortadan kaldırmak için yapılan bir uygulamadır. Bir fonksiyonu uyandırmak için önce tahrik etmek yani başka bir deyişle uyarmak, sonra sakinleştirmek gerekir. Uyandırma aynı isimli kutupların etkileşimi sonucu ortaya çıkar. Bu işleme az şiddetli bir usul ile başlamayı söylemişim. Manyetik etkinin hareket şiddetini ayarlayabilmek bir manyetizörün dikkat edeceği en önemli husulardan biridir. Bunun için önce manyetik titreşimlerin dengesini temin etmek gerekir. Biz buna "alâka hâlini kurma" işlemi deriz. Her hangi bir uygulamaya başlamadan evvel bu hâlin mutlaka temin edilmesi gereklidir.

(Devam Edecek)

Y a l a n

* Mehmet SANCAR *

HER gün hepimizin pek çok kereler -hem de hiç düşünmeden- başvurduğu eğri bir yol değil midir yalan?

Kendiniz için "Hayır!" demeyin, düşünün!

Kimi zaman nezaketen, kimi zaman (sıkıştığımız için) zor bir durumu kurtarmak için söylediklerimiz acaba nedir? Yalan değilse!

"Nasılısınız?" dendiğinde her zaman doğruyu mu, gerçeği mi söylüyoruz? Hiç de iyi, sağlıklı olmadığımız hâlde, bugüne kadar kaç kez -sağlıklıyım anlamında- iyiyim dediklerimizi bir düşünelim! Sözü uzatmamak için iyiyim deyip geçtiğimiz zamanlar acaba az mıdır!?

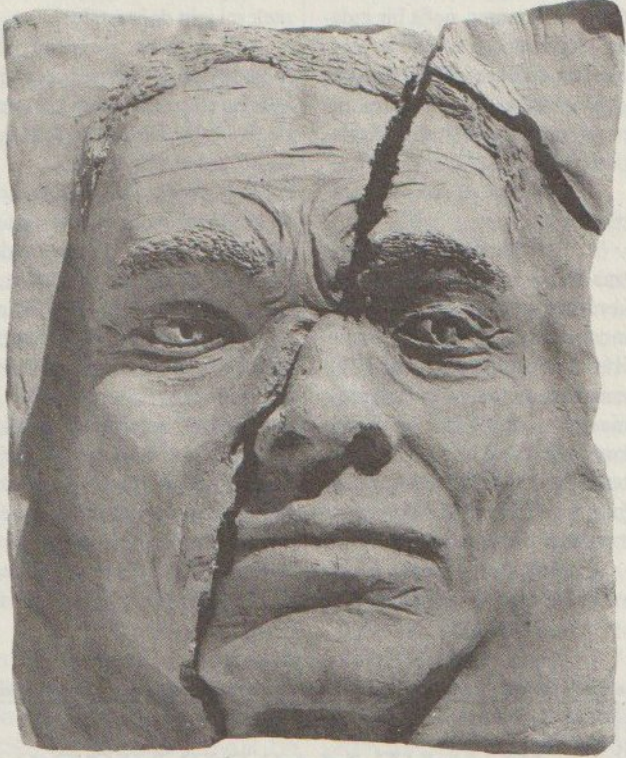
Bizden para isteyen, fakat aldıklarını vermeyen yakını-mızdaki birine -verebilecek paramız olduğu hâlde- "Param yok." demedik mi hiç!? İnandır-mak için yeminlerimiz de bu yalanların cabası değil midir!?

Nezaket nedir? Yalanlarla karışık bir incelik değil mi?

Yalanların yüzdesini artırdığımız zaman da bu nezaket, ikiyüzlülüğe yahut yağcılığa dönüşmüş olmuyor mu!?

Gündelik hayatımızda, bunların benzeri -günahsız diyebileceğimiz- nice yalanlarımız vardır, bir düşünelim.

Bütün dinlerin, bütün ahlâk kurallarının, eski çağlardan beri günah saydıkları, yasakladıkları yalan, gerçek kişiliğimizi, dozu oranında oluşturan

*Her türlü yalan zarar verir, yıkar, saptır;
hele kendi kendimize söylediklerimiz...*

bir olay değil midir?

Doğruluğumuzu kemiren, yönünden saptıran da yine yalandır.

"Hiç yalan söylemem." diyen de yalan söylemiş olmuyor mu!? Yahut, yalan söylemeden yaşayabilmemiz acaba mümkün müdür!?

Ayrıntılı düşündüğümüzde anlıyoruz ki, yalan, gündelik hayatımızın ayrılmaz, koparılmaz bir parçasıdır.

Yalansız yapamadığımız göre, dinlerin günah saydığı, ahlâk kurallarının yasakladığı yalan hangisidir? Yahut yalan,

ne zaman yalandır, ne zaman değildir?

Sorumuzu kısaltalım:

Yalan nedir, ne değildir?

***

Yalan, gerek kendimize ve gerekse başkalarına zarar verici bir olay niteliğinde ise, işte o zaman yalandır.

Günah yalan da, yasak yalan da budur.

Dozunu ve yerini seçemediğimiz yalan, ciddiyet kazanmış, zararlı yalandır.

Bir bedensiz ruhsal üstadımız şöyle diyordu:

"Her pislik yersizliktir, her yersizlik pisliktir." Ve açıklıyordu:

"Örneğin bir tabak bal, önünüzde konursa, nefis bir gıdardır. Ya yüzünüzde sürülürse, o zaman da pisliktir. Keza bir avuç gübre, bir bitkinin dibinde, ona hayat verir. Ama cebinizde pisliktir."

Buradan şu sonuca varabiliriz:

Evrende mevcut her şeyin (maddesel ve ruhsal her şeyin), kendine uygun bir maksatla mutlaka uygun bir yeri vardır. Bütün mesele bizim için, bu maksada uygun yerin buldurulmasıdır. Asıl "Taşı gediğine koymak." budur. Duvarda bir boşluğu dolduran taş, o boşluğun, o gediğin malı değilse, her zaman sırtacaktır.

Genç bir anneye, körpe yavrusunun ölüm haberini, ya-

lan söylememek için, "Doğrucu Davut" misali haber vermek mi; önce alıştıncı yalanlarla onu hazırlayıp sonra doğruyu söylemek mi işin doğrusudur?

Tamamen doğrucu olmak, suyu çok verilen bir çeliğe benzer: İlk zorlanmada kırılır. İyi çelik, eğilse de, bükülse de kırılmayandır.

İnsanın doğrusu da iyi çelik gibidir: Zaman zaman eğilir, bükülür; fakat ne kırılır; ne de eğildiği, büküldüğü gibi kalır...

Televizyon reklamlarının çoğunluğu yalana dayalı, dozu kaçmış, abartmalı tanıtımlar değil midir?

Örneğin bir deterjan reklamında, "Az, daha az, daha az!" diyerek, parmağının ucundaki nohut kadar deterjanın onbeş parça bulaşığın hakkından geleceğini söylüyor! Neredeyse, "az daha az, daha az!" derken, en iyi-

si hiç deterjan koymayın, bulaşıklar yanında dursun, tertemiz olur, diyecekler!

Eğri olsun, doğru olsun, yalan olsun, gerçek olsun; dozu ayarlayamamış, yerini bulduramamışsak; her ikisi de zarar verici olabilir.

Doğruyu söyleyeni, mak-sat dışına çıkmışsa, değil dokuz köyden, doksan dokuz köyden kovalamak gerek.

Yalan da, gerçek de, vicdanın güçlü sesine muhtaçtır.

Vicdanın güçlü sesi, maddesine hükmeden insanda gür çıkar.

Şu bedenim kölesi olduğumuz sürece, yalanımız da belirsizdir, gerçeğimiz de. Neyin eğri, neyin doğru olduğunu ayırt etmemiz ne mümkün!

Bunun için sapla samanı birbirine karıştırıp duruyoruz!..

RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN; ABONE OLUN VE ABONE BULUN.

*Dünya senin alıştıncı kitabındır; üzerinde işlemlerini yaparsın.
Gerçek değildir,
ama eğer istersen
orada da gerçekliği ifade edebilirsin...*

Richard BACH

RUHSAL BİLDİRİLER

Fürüzan Husrev TÖKİN

Hipnotizm, spirirtizm, metapsişizm, okültizm gibi çeşitli adlar altında tanınan ruhsal araştırma, ya da öte dünya ile ilişki kurma bilgisi ve pratiği, memleketimizde Birinci Dünya Savaşı'ndan beri bilinmekteydi. Bu alanda bir çok irili ufaklı kitaplar da yayınlanmıştı.

Dr. Bedri Ruhselman, memleketimizde metapsişik alanında yeni bir çığır açtı. Ve ruh çağırma deneylerine yeni bir şekil verdi. "Ruhsal ayrışma" yöntemini ilk kez o getirdi. İkinci Dünya Savaşı sonunda 1946'da Dr. Bedri Ruhselman'ın yayınladığı üç ciltlik "Ruh ve Kâinat" adındaki kitabı memleketimizde metapsişik bilgiler alanında en esaslı adımın atılmasına yol açtı. Spiritizm deneyleri, Dr. Bedri Ruhselman'ın kişiliğinde bilimsel temsilcisini buldu. İstanbul'da yine Dr. Bedri Ruhselman'ın önderliği ve önerisiyle kurulan Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nde de örgütlendi.

İstanbul, Ankara ve İzmir'de öte dünya ile ilişki kuranlar, zaman zaman yaptıkları toplantılarda medyomları aracılığıyla

ruhlardan aldıkları bildirileri birbirlerine yazılı olarak gönderiyorlardı.

Turgut Akkaş'ın önce Ankara'da yayınına başlayıp da sonra İzmir'de yayınlanan "İç Varlık" dergisi, bizdeki ruhçuların organı durumuna gelmişti. Bu dergide Mustafa Molla gibi ruhların, Macit Aray gibi medyomların bildirileri, metapsişik üzerine çeşitli yazıları çıkmıştı.

Enis Behiç Koryürek'in "Bezmi-âî"lerindeki yüksek kaliteli ve tasavvuf bildirileri spiritizm alanında bir zamanlar olay yaratmıştı.

Dr. Bedri Ruhselman'ın kendi deneylerine ilişkin ruhsal bildirilerle milletlerarası ruh araştırma cemiyetlerinde büyük bir ün kazanmıştı.

Gerçekten ruh dünyası var mıdır? Varsa bu dünya ile konuşulabilir mi? Oradan bildiriler alınabilir mi?

İnsanlığın kafasını en ilkel çağlardan beri uğraştıran bu soruların cevaplarını düşünceyi, aklı doyuracak şekilde vermek hiç de kolay değildir. Pozitivist bilim görüşü bunu olanaksız saymaktadır. Bilim, maddesel olayların yinelenme yasalarını arar. Bilime göre, aklın deney konusuna girmeyen bir olay, var olmaz. Bilim adamları bu

noktalardan hareket ederek ruh deneylerine iltifat etmiyorlar. Peşin yargılarla ruhların varlığını tanımıyorlar.

Bilim çevrelerinde ruh deneylerine karşı menfi ve kesin yargılarla tavır takınanların yanında artık daha hoşgörülü olanlara, laboratuvarlarda ruh deneyleri yapanlara rastlanmaya başlandı. Amerika'da bir İki Üniversitede parapsikoloji kürsüsü açıldı. Prof. J.B. Rhine, ruhsal araştırma işlerinde önderlik eden bir bilim adamıdır ve Duka Üniversitesi'nde parapsikoloji profesörüdür. Büyük ruhiyatçı Zürlhli C. G. Yung, derinlik ruhiyatı araştırmalarında insanın parapsişik yeteneklerinin bulunduğu işaret ederek bilimsel bağınazlığı gevşetmektedir.

Bilinç ve bunun bir görevi olan akıl, ruhsal varlığımızın ancak bir parçasıdır. Bilinç, hiç bir zaman ruhsal varlığımızın tümünü kavramaz. Ruhsal varlığımız, bilinçimizi ve aklımızı aşar. Bilinç, ruhsal varlık denizinin ortasında sıvrılmış küçük bir adacıktır. Bu adaya, yani bilinç'e ve akıla sığınan kimse, içinde bulunduğu derin ve esrarlı denizin varlığından habersizdir. Ancak, benzeri az olan yaratılıştaki kimseler aklın ötesinde bir

dünyanın bulunduğunu duyarlar ve bu dünyayı yaşarlar. Onlar, bu adacıktan denize girip çıkmış, denizi bilmiş ve tanımış olan kişilerdir. Böyle aklın ötesine taşan, maneviyat dünyasıyla yakınlık kuran, öte dünya ile alışverişte bulunanlara manevî derecelerine göre peygamber, velî, ermiş, medyom demektediriz. Bu kimseler, akli bir tarafa bırakmışlar, gayb âleminden vahiy, ilham yoluyla bize bilgiler, bildiriler getirmişlerdir. Akil ve onun âletli olan bilim ve mantık hiç bir zaman gayb âleminden vahyin, ilhamın, bildirinin nasıl geldiğini bilemeyecektir. Böyle olaylar, sonsuz bir sır olarak kalacaktır. Madde dışı dünyanın varlığından bize ancak özel olarak donanmış ve yaratılmış kimseler haber getirmektedirler. Onların bu habercilikleri hiçbir zaman aklın inceleme, araştırma konusu olmayacaktır. İçten bir duygu, içten bir yaşayış hâli olarak nitelendirilebileceğimiz ruhsal bildirir, ya da vahiy, ilhamlar ancak özel yetenekleri olanların bir manevî yaşayış hâli olarak kalacaktır.

Manevî dünya, ruhsal dünya, zaman ve mekân ötesinde olduğundan bu dünya ile zaman ve mekân içinde bulunanlar, doğru-

dan doğruya temas edemezler. Zaman ve mekân kaydı içinde bulunan bir kimsenin bu kayıtların dışında olan bir dünyaya uzanması için bu kayıtlardan kurtulması gerekir. Bu kurtuluş ise, ölüm demektir. Medyom, ya da ermiş kişi, cezbe, istîğrak ya da trans hâlinde geçici bir ölüm durumuna gelen, yani zaman ve mekân kaydından kurtulmak yeteneğinde olan kimsedir. Gayb dünyasıyla bu temas, bilinç ötesi, başka bir deyimle, bilinçaltı aracılığıyla cereyan eder. İstîğrak (kendinden geçme), ya da transda akıl geçici olarak ölmüştür. Bilinç ötesinin kapısı açılmıştır. Bu kapı, aynı zamanda bütün manevî, ruhsal dünyaya uzanan yolun başıdır. Manevî ve ruhsal dünya, çeşitli alanlardan, çeşitli plânlardan oluşur. Tıpkı koyu bir rengin daha hafife doğru açılması gibi. Medyom, yeteneğine ya da manevî derecesine göre ya koyu ya da berrak plânlardan bilgi alır. Koyu plânlardan bilgi alır. Koyu plânlardan bilgi alır. Fizik âleme yakın, basit ve kaba bir âlemin alanıdır. Berrak ve yüksek plânlardan bilgi dünyadan uzak ve ilâhî makama yakın olan letafet dünyasıdır. Buralardan medyoma yüksek bildiriler bildirilir. Ermişler, velîler, yüksek medyomlar bu üst

perdelere konuşurlar. Peygamberler ise, doğru- dan doğruya Tanrısal makamdan bu dünyaya hitabeden kimselerdir. Tarih ve yaratılışın bir mucizesi olarak peygamberler, yüce gerçekleri ve hikmetleri bir kez söylemişler, kitaplarını vermişler, ondan sonra gelmemişlerdir. Bunları izleyen velîler, ermişler ise, peygamber vahiylerini tekrar etmişlerdir.

Parapsişik deneylerin öğretici yanı şudur: Beden ve madde ötesinde (bu ötelik niteliği ister içerde, ister dışarda olsun) hayat devam etmektedir. İnsan hayatı ortalama 75 yıl içinde hapsedilmemiştir. Ölümle bedenden kurtulan ruh, sonsuz hayatına devam etmektedir. Bu hayatın ucunda ya da sonunda (bu sonluk niteliği zamanla kayıtlı değildir) Tanrı varlığı ya da Nur'u vardır. Ruh, belki beden dışı hayatını Tanrı Nuru içinde erimekle tamamlamaktadır. Özel yaratılışlı kimseler, madde, beden ötesi dünyanın çeşitli kademeleriyle yetenekleri oranında ilişkiye giriyorlar. Madde ve beden ötesi bir dünyanın varlığını bize bunlar haber veriyorlar. O dünyanın çeşitli plânlarından bize getirdikleri haberlere bildiri diyoruz.

Tatbikatımızda vicdan ışığınız gölgeli olmasın...

Sadıklar Plânı

GİZLİ DOKTRİN DİNLER

Leon DENİS'den

Çeviren: Yavuz KESKİN

GEÇMİŞİ şöyle bir gözden geçirin-
ce; tarihe karışmış dinlerin, sön-
müş inançların anısını şöyle bir
zihninde canlandırınca, insan, önüne serilen
manzaranın karşısında şaşırıp kalıyor ve in-
san düşüncesinin katettiği dolambaçlı yol-
ları seyrederken bir baş dönmesine yakala-
nıveriyor. Bu düşüncenin yürüyüş temposu
ağır olmuştur ve âdeta Hindistan'ın loş
mahzenlerinden, Antik Mısır'ın yeraltı tapı-
naklarından, Roma'nın yeraltı mezarlıkların-
dan ve katedrallerin alaca karanlığından
zevk alıyor gibi bir hâli vardır. Şanki özel-
likle ölgün ışıklı yerleri, okulların ağır at-
mosferini ve manastırların sessizliğini seç-
mekte ve bunları gökyüzünün aydınlığına,
geniş ve ışıklı alanlara, tek kelimeyle söy-
lemek gerekirse, doğaya tercih etmektedir.

Geçmişin inançlarına ve boş inanç-
larına bir göz atınca ve bunlar arasında yü-
zeysel bir karşılaştırma yapınca, insan ister
istemez kendini şüpheye yönelmiş bulmak-
tadır. Ama büyük gizemleri halkın gözün-
den saklayan parlak dış örtü aralanınca, di-
nî görüşün doğduğu tapınaklara girilince,
ortaya çok önemli bir olgu çıkıvermekte-
dir. Maddesel dış görünüşün ve dinsel tören-
lerin amacı, insanların imgeleme yetisini et-
kilemekti. Söz konusu etkilerin altında, es-

ki dinler daha başka bir görünüm kazanı-
yorlardı; böyle olunca da ciddi, yüksek dü-
zeyli, hem bilimsel ve hem de felsefî bir ka-
raktere bürünüyorlardı.

Öğretileri iki yönlüydü: Bir yandan
dışa, halka yönelik öğreti; diğer yandan ise
içsel ve gizli, yani yalnız inisiyelere (din yo-
luna girmiş seçkinlere) ayrılmış öğreti. Söz
konusu içsel ve gizli öğreti, sabırlı incele-
meler ve bir sürü epigrafik (yazıtsal) buluş-
lar sonucunda, kısa zaman önce ana hatları
ile yeniden oluşturulabilmiştir.

O zamandan itibaren de, dinî sorun-
lar üzerinde egemenlik kurmuş bulunan ka-
ranlıklar ve karışıklıklar dağılmış, ışıkla u-
yumları sağlanmıştı. Geçmişteki tüm dinî
öğretilerin birbirleriyle ilintili oldukları, te-
mellerinin tek bir doktrine, birbirlerini iz-
leyerek bu dünyadan gelip geçmiş nice bil-
ge ve düşünürün çağdan çağa ilettiği tek bir
doktrine dayalı buldukları ispatlanmış-
tır.

BÜTÜN büyük dinlerin daima biri
zahîrî, diğeri gizli iki yüzü olmuş-
tur. Birinci yüzü şekil veya harf,
diğer yüzü ise ruh oluşturmaktadır. Derin anlam,
maddesel sembolün altında yatmaktadır.
Hindistan'ın Brahmanizmi, Eski Yunan'ın
Hermetizmi ve de Hristiyanlık, kökenlerin-
de hep bu ikili görüntüyü muhafaza etmek-
tedirler. Bunları dış görünüşleri yönünden

incelemeye kalkmak, bir insanın manevî değeri hakkında, kılığına, kıyafetine bakarak fikir yürütmek gibi bir şeydir. Söz konusu dinleri iyi tanımak için, bunları hazırlayan ve amaçlarını oluşturan temel düşünceyi tam kavramak; mitlerin ve dogmaların içinden, bunlara güç ve hayat veren yaratıcı prensibi çekip su yüzüne çıkarmak gereklidir. İşte ancak o zaman üstün ve değişmez nitelikli tek doktrin gözler önüne serilebilecektir. Beşer dinleri de, aslında bu doktrin zaman ve ortam gereklerine uygun bir şekilde yetersiz ve geçici uyarlanmasından başka bir şey değildir.

Çağımızda evren hakkında kesinlikle, ancak yüzeysel ve maddesel bir görüş elde edilebilmiştir. Modern bilim, inceleme ve araştırmalarında, elden geldiği kadar çok sayıda olayı biraraya getirmek, sonra da bunlardan yasa çıkarmakla yetinmiştir. Böylece hârika sonuçlar elde etmiştir; ama konu böyle ele alındığı sürece yüce prensiplere, ilk nedenlere ve gerçeğe ilişkin bilgi, modern bilimin hiç bir zaman ulaşamayacağı uzaklıkta kalacaktır. Aynı şekilde, ikinci derecedeki nedenler de modern bilimin görüş menziline dışına kaçmaktadırlar. Hayatın görmediğimiz, algılayamadığımız alanı, görebildiğimiz, algılayabildiğimiz alanından daha geniştir; ancak sonuçlarını, etkilerini görebildiğimiz nedenler, egemenliklerini işte bu alanda sürdürmektedirler.

İlk çağ konuyu bambaşka bir şekilde görüyor ve ele alıyordu. Doğu'nun ve Eski Yunan'ın bilgeleri dış doğayı gözlemlemeyi gereksiz görmüyorlardı, ama ebedî prensiplere, özellikle ruhun ve onun asıl güçlerinin gözlemleri yoluyla ulaşıyorlardı. Onlara göre ruh, tüm gerçeklerin ve tüm yasaların gi-

zemli harflerle yazılı bulunduğu bir kitap gibiydi. Güç ve yeteneklerin yoğunlaştırılmasıyla, benliğin meditasyon yoluyla derinlemesine incelenmesiyle nedensiz Neden'e kadar, yani varlıkları ve nesnelere yaratan Prensip'e kadar yükselebiliyorlardı. Ruhun etüdü yoluyla yaşama ilişkin sorunların anahtarlarını nasıl elde ediyorlarsa, zekânın doğuştan gelen yasaları aracılığıyla da, doğadaki düzen ve uyumun gizimini öğreniyorlardı.

ONLAR ruhu, biri görünen, diğeri görünmeyen veya biri maddesel, diğeri ruhsal diye anılan iki dünya arasında yer alıp, her ikisini de gözlemlemek ve içlerine nüfuz etmek suretiyle insanı bilgiye ulaştıran en değerli araç olarak kabul ediyorlardı. Ruh, kutsal ışık odağının ışınlarını, kendi ilerilik ve saflık derecesine göre az veya çok yoğunlukla yansıtmaktadır.

Akıl ve şuur sadece yargı ve eylemlerimize kılavuzluk etmekle kalmazlar; bunlar aynı zamanda gerçeği ele geçirmede ve ona sahip olmada da en sağlam araçlardır.

İnsiyelerin yaşamı bu araştırmalara vakfedilirdi. Günümüzde olduğu gibi, gençliği, yaşamın görevlerine ve mücadelelerine aceleci, yetersiz ve iyi sindirilmeyen bir eğitimle hazırlamak o zamanlarda uygun görülmezdi. Din işlerini yürütmeye elverişli görülen kimseler (adeptler), katkıda bulunmak zorunda kalacakları bu mesleğe, çocukluk çağlarından itibaren seçilir ve hazırlanırlardı. Sonra da, hayata egemen olma ve onun hakkında kararlara varabilme imkânını veren entelektüel yüceliklere adım adım yükselmekteydiler. Gizli bilimin prensipleri onlara, zekâlarının ve manevî ö-

Devamı S. 29'da

Ruhçuluk Öğretisinde İHTİYAÇ PRENSİBİ

* Erol Konyalıoğlu *

(Geçen Sayıdan Devam)

Bu ihtiyaçlar doğal bir şekilde tatmin edilmek zorundadırlar. Fizik ihtiyaçlara, ne amaçla olursa olsun, ket vurmak ya da ölmeyecek derecede doyum sağlamak insanın bedensel ve psişik yapısına aykırıdır. İnsan vecd vs. gibi mistik deneyimler yaşasın diye, inzivaya çekilip tespih çeksın diye, et değil sadece ot yesin diye, insanlardan uzaklaşıp pasif ve bencil bir hayat sürsün diye yeryüzünde yaşamıyor. En azından içinde bulunduğumuz devre ve tâbi olduğumuz tesirlerin niteliği bu tarzda bir yaşamı mümkün kılmaz. Açıkça ifade edelim ki, kendisini en düşük seviyede tanımaktan bile âciz kimsenin, hele bu devirde, sürdürdüğü zahitlik hayatı zamanı boşa harcamaktır. Artık insanlardan böyle bir şey istenmiyor. Yazık olur zamanlarına. Ya hastalanırlar, ya da akli dengelerini kaybederler. Oysa insan, sağlam kafa ve vücutla yeryüzü gibi bir savaş alanında tekâmül mücadelesi vermekle yükümlüdür.

Mekanik Çaba Geliştirmez

Sadece fizik ihtiyaçları uygun şekilde karşılamak için yapılan çaba mekanik bir çabadır ve açıktır ki, tekâmül için gerekli birikimi sağlamaz. Bu noktada, fizik ihtiyaçları sağlarken yaşadığımız ruh hâlleri önem taşır. Neler hissediyoruz? Ne ölçüde iyi niyetliyiz? Bu ihtiyaçları tatmin ederken, başkasının haklarına tecavüz ediyor muyuz?

Adalet duygumuz işe ne derecede katılıyor? Başkalarının selâmeti için kimi zaman kendi fizik ihtiyaçlarımızdan vazgeçebiliyor muyuz? İşte Ruhçu Doktrin, fiziksel gereksinimlerin tatmini için çaba harcayan insanda, bu gibi şuur hâllerinin yaşanmasını ve bunların farkına varılmasını öngörür.

Fiziksel ihtiyaçları doyuma ulaştırma yöntemleri kişinin kendi sağduyu ve anlayışına göre bilimsel verilere dayanarak belirlenmelidir. Yani, nasıl yemek yiyeceğimiz, nasıl su içeceğimiz, nasıl yatacağımız, neleri yiyip neleri yemeyeceğimiz ya da nasıl yiyeceğimiz gibi meseleler dünyasal bir iştir ve bu konularda itibar etmemiz gereken kaynak bilim adamlarının araştırmaları sonucunda ortaya koydukları gerçekler ve kendi tercihlerimizdir. Bu işlerin dinle, imanla, kitapla, sünnetle alakası yoktur. Din insanın iç âlemleriyle alakalıdır; iç âlemini düzene sokan, zaten dışını da düzenler. Her fizik icap için, her maddi ihtiyacın karşılanması için teker teker yasa aramak, sadece kutsal kitap ve kişilere uymak için zaman ve zeminin icaplarına (makûl ve vicdanî ölçülerde olmak şartıyla) uymamak ne akla sığar, ne vicdana. Makûl ve vicdanî olmayan davranışları zaten Rabbimiz de tasvip etmez. Aksî fiiller içinde olanlar ise ıstırap çeke çeke gerçeği er-geç fark edeceklerdir. Örneğin, bedenimizi sıcak ve soğuktan korumak için giyinmek bir fizik ihtiyaçtır. Bu ihtiyacımızı karşılarlarken çeşitli makûl ölçüleri gözönüne

alırız. Her şeyden önce iklimi düşünerek yazın ince, kışın kalın giyiniriz. Sonra, içinde bulunduğumuz devrin, zamanın ve toplumun sağlam geleneklerine uyarız. Yani, bu devirde 50 sene önceki fes ve setre ile sokaklarda gezemeyiz. Tuhaf tuhaf bakarlar. Ya da peygamber zamanındaki gibi de giyinemeyiz. Arabistan'ın ve Türkiye'nin iklimleri farklı olduğundan kışın üşürüz. Hele kutuptakiler bu işi hiç yapamazlar; hemen ölümler. İklim koşulları nedeniyle sünnete uyacaklar diye onca eskimonun ölmesi yazık olmaz mı? Olur tabii. O hâlde sünnete uymak demek, o tavırla verilen bilgiyi, gerçek mânâyı anlamak ve uygulamak demektir. Yani açıkçası, **ayet ve hadislerde verilmek istenen şey, asla ve asla şekil değil, mânâdır.** Yukarısı insanlara her zaman akli, mantıkî ve vicdanî olanı öğretmeye çalışmış, ama insanlar bunu bir türlü anlayamamıştır. Ne var ki, bu dahi onların ihtiyacıdır. Ama ıstırap çekmek suretiyle saf bilgiye ulaşacaklarına, cahillikten kurtulacaklarına hiç şüphemiz olmasın.

Duygusal İhtiyaçlarımız

Fizik bedene bağlılığın sonucu olarak ortaya çıkan ve olgunlaşmamış bilginin ifade tarzı olan duygulara sahibiz. Sevinmek, üzölmek, korkmak, merhamet duymak, kin duymak vs. gibi birçok duygulara sahibiz. Ve bu duygular muhakkak müspet ve menfi tarzda bir ikilem arzeder. Yani bir tarafta sevgi, şefkat, merhamet, cesaret, fedakârlık, alçak gönüllölük, hoşgörü vb. gibi müspet ve elci duygular; diğler yandan kin, nefret, kibir, korku, umursamazlık, haşinlik, acecelilik vb. gibi menfi ve bencil duygular vardır. Her iki kutup da insan bünyesinde tezahür etmektedir. Ve genellikle ister müspet, ister menfi olsun, insan bu duygularla eş koşar, yani idantifiye olur. Oysa ruhun böyle ikilemlilikleri yoktur. Birakın menfi duy-

guları, ruha, müspet dediğimiz üstün duyguları bile atfetmek abestir. Zira duygu, ruhun maddeye etkisi ile ortaya çıkmış, ham bir bilgi tezahürüdür.

İnsanı ele alacak olursak, o, bünyesinde müspet duyguları yaşatmak, geliştirmek ve yansıtmak ihtiyacındadır. Ama bu safhaya gelene kadar menfi duygulara bünyesinde yer vermesi de onun ihtiyacıdır, zira insan doğruyu, genellikle hata yaparak sınavı yapılarak öğrenmektedir.

Yeryüzü insanının tekâmülü, büyük ölçüde hislerinin gelişimi ile alakalıdır, yani bu onun mühim bir ihtiyacıdır. Bu nasıl başarılacaktır? Beden arabasını, duygu atlarının belirsiz istikametlere, başıboş götürmesine izin vermeyip, dizginleri ele almayı, uzun bir çaba ile öğrenerek başarılacaktır. Bu kutsal çalışmaya "Kendini Bilmek" derler. İhtiyaçların şuurlu tatmini bölümünde konuyu daha ayrıntılı inceleyeceğiz.

Akli İhtiyaçlarımız

Gene bedene bağlı olmak üzere, beyin fonksiyonlarımızın iş görmesine ihtiyacımız vardır. Akli uyarlamalar yapmak, analiz ve sentez yapmak, bilgi depolamak, sonuç çıkarmak vs. gibi ölçüp biçme özelliğindeki bu ihtiyaçlarımız da tatmin edilmelidir. Yani bu fonksiyonlarımızı, varlığımızı sürdürürebilmek için kullanmak ve geliştirmek zorundayız.

Ne var ki, akli fonksiyonlarımızı kullanırken hangi rehber göre hareket edeceğiz; vicdana göre mi, yoksa nefse göre mi? Bu seçim ya tekâmül yolunda hızla ilerlememizi, ya da sürçerek bir kısır döngüye girmemizi belirleyecektir.

Akli ihtiyaçları uygun ve başarılı bir şekilde tatmin etmek, bencil bir fırsatçılık yapmak demek değildir. Akıl, vicdanla kolkola ilerlediği zaman gelişir.

Diğer İhtiyaçlarımız

İnsan fiziksel, duygusal ve akli ihtiyaçlarını tatmin ederken yalnız başına değildir. Topluluk içinde yaşamaktadır ve o topluluğun bireyleri de aynı şekilde muhtelif ihtiyaçlarını doyurma peşindedir. Bu durumda farklı varlıkların farklı ihtiyaçlarının toplum içerisinde kesişmesi, ortaya, ister istemez yeni ihtiyaç kümeleri doğurur. Yani karşımıza bazı sosyal içerikli ihtiyaçlar kompleksi çıkar.

Toplum içerisinde fertlerin bir iş sahibi olmaları, gelenek ve göreneklere, din ve ahlak kurallarına uymaları ve böylece genel ahengin sağlanması istenir. Bu ahengin kurulması, yürütülmesi ve denetlenmesi için çeşitli müesseseler kurulur.

Ferdin nefsi, toplumun nefsiyle karşı karşıya gelerek, ferdin önüne o toplumda yaşayabilmesi için bazı şartlar konur. Böylece ferdin bu sosyal ihtiyaçlarını tatmin etmesi sırasındaki tavrı, onun bu tekâmül ortamındaki sınavlarda göstereceği başarıyı belirler. Ölçümüz gayet açıktır. Kişinin toplumsal ihtiyaçlarını tatmin ederken vicdanlı, akli, samimî, iyi niyetli ve hoşgörülü faaliyetleri, ona çok yararlı ve verimli tekâmül malzemeleri sağlayacaktır.

İhtiyaçların Teşekkülü

İhtiyaçlarımızın meydana gelmesinde başlıca üç etken rol oynar:

1. Geçmiş yaşam,
2. Eksik faaliyetlerin telâfisinin yapılması
3. Yeni sınavmalar.

** Belirli bir doğrultuda tekâmül eden ruh varlığı bedenden bedene sekerek ilerler. Her adım onda bir iz bırakır; belirli bir enerji, bilgi ve görgü birikimi sağlar. Öyle ki, bu birikim onda belirli bir seviyeye geldikten sonra, varlık bir

sıçrama ile gerçek tekâmül sürecini yaşar. Bir adım, bir önceki adımdan bağımsız değildir; bir yaşam, bir öncekinin sonucudur. Bir tesirin yayınlanması, aynı zamanda yansıyan bir tesir doğurur. Önceki yaşamımızda, ya da yaşadığımız ana kadar ortaya koyduğumuz davranışlarımız, evrende işleyişini bilmediğimiz mekanizmaları harekete geçirici tesirler yayar, o mekanizmaların işlemesi ise, aynı sürecin devamı olarak, bize bazı tesirlerin yansıması sonucunu verir. Yansıyan bu tesirler varlığımızın fizik yapısını şekillendirebileceği gibi, psişik yapımızda da davranışlarımızı yönlendirici saklı enerji nüveleri şeklinde etkili olur. Amaç ise insanın şuurlanmasını sağlamaktır. Öyle ki, mekanik olarak işleyen bu karmik süreç, şuurlu ruhsal ellerce uyandırıcı amaçla insanlar üzerinde kullanılır.

Ruh varlığınca işlenmesi gereken bir konu bir önceki yaşamda bitirilmemiş olabilir. Bu durumda o konunun geri kalan kısımlarının incelenmesi, yaşanması bir sonraki hayata kalmış olabilir.

Görülüyor ki, geçmiş yaşamımız, şu aktüel hayatımızdaki ihtiyaçlarımızda, yeni davranışlarımızda önemli bir rol oynamaktadır.

** Ayrıca geçmiş yaşamda eksik kalmış olan bir faaliyetin bu yaşamımızda tamamlanması sırasında gösterdiğimiz performans da, daha sonraki ihtiyaçlarımızın belirlenmesinde etken olacaktır. Yani şu anki davranışlarımız, müstakbel ihtiyaçlarımızı oluşturacaktır.

** Diğer yandan insan, tamamen mekanik işleyen, cansız, katı bir deterministik yasalar çarkının da esiri değildir. Bu yasalar ruhsal organizasyonun iradesi altında hayatîyet kazanır. Yani biz yaşarken, karma ile doğrudan ilgisi bulunmayan bazı olaylar yaşarız. Bunlar hami ruhsal varlıkların bize eşik atlatacak sınaama düzenleridir ve

Devamı S. 23'de

SOVYET RUSYA'DA PARAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR

● Salman GERÇEKSEVER ●

(Geçen Sayıdan Devam)

Durov olup bitenler hakkında şu açıklamada bulundu: "Farz edelim ki, Mars adlı köpekle karşı karşıya ve göz gözeyiz. Dışarıdan hiç bir müdahale yok. Gerek köpek, gerekse ben kendi dünyalarımızla baş başayız. Köpeğin gözlerinin içine ve etrafına derin bir bakışta bulunuyorum. Sonra köpeğe tam bir bakışla hafifçe yan tarafını okşuyorum. Ağzından omuzlarına doğru okşamaya devam ediyorum. Bu durum, köpeğin gözlerinin yarı kapanmasını sağlar. Transa giriyormuş gibi köpek burnunu dikey olarak tutar. Bu hareketlerim köpeği tüm isteklerinden yalıtır. Âdeta benim iç benim bir parçası hâlini alır. Benim düşüncelerimle köpeğin şuurlu altı arasında bir iletişim veya psişik bir temas sağlanmış olur. Hayalimde daima düşüncemin, heyecanımın, kafamdaki açık emirlerimin amaçlarını tutmaya çalışırım. Bu bir 'şey' veya 'hareket' olabilir. Fakat bunları tayin eden sözcükleri kesinlikle düşünmem. Köpeğin gözlerinin içine ve oradan dosdoğru köpeğin beynine bakmak suretiyle örneğin 'gitmek' sözcüğünü düşünmem fakat benim zihinsel emrimi taşıması için köpeğin hareketlerini düşünürüm. Aynı zamanda kafamda belirli şeyleri tasarlayarak köpeğin izleyeceği yön ve yolu düşünürüm. Bunlar döşemedeki çatlaklar, lekeler, sigara izmaritleri veya küçük cisimler olabilir. Nihayet belirlenen cisimlerin nerede olduklarını ve bunların özelliklerini tahayyül ederim. Ancak bundan sonra, söz konusu beyne uyarıcı emirleri vermeye başlarım: 'Git.', 'Yana doğru adım at.' şeklinde emirler vererek, köpeğin bu emirlere uymasını, uyduğunu tahayyül ederim. O anda düşüncem, muhayyilem, hareketim, köpeğin yarı şuurlu beynine teksif edilmiştir. Emirler onu, o işi yapmaya zorlar. Fakat o anda içsel hiç bir mukavemet duymaz. Sanki kendi sinir sisteminden gelen tabii uyarımlarla hareket etmeye başlar. Emredilen işi yaptığı zaman rahatlama hissederek silkinir."

Durov yukarıda anlattıklarını içeren bir deneyi bilimsel bir kurulun önünde de tekrarlamıştır. Bu kurulda A.V. Leontovich, G.A. Kozhevnikov, G.I. Cheloponov isimli profesörler ve zooloji bilgini I.A. Lev de bulunuyordu. Deneme son derece önemliydi. Sadece köpeğin Durov'dan aldığı emirleri yapması kanıtlanmakla kalmadı, aynı zamanda dışarıdan verilen fikri, heyecanı da duyarak sanki kendininmiş gibi hissettiğini ve sinir sistemi yoluyla kendi beyninden gönderilen uyarımlarını gibi bunlara iç güdüsel bir tarzda baş eğdiğini de kanıtladı.

EINSTEIN İLE FREUD AYNI ODADA

SOVYETLER Birliği'nin bu konuda önemli isimlerinden biri de Wolf Messing'dir. Einstein ile Freud'u aynı odada bir araya getirmekle ilk olarak dikkatleri çekmişti. Messing'in yeteneğini en iyi bilenlerden biri kuşkusuz Stalin'di. Messing tanımadığı bir kimsenin kafasına kendi düşüncelerini telepatik olarak işlerken gözlemciler arasında Stalin de bulunuyordu. Belirtildiğine göre, Messing, yeteneği ile zamanın

yetkili kişilerini ikna etmiş olmalı. Zira bu konuyla uğraşan sıradan kişiler hapse atılırken, o bu konudaki etkinliklerini resmen denebilecek tarzda yürütebilmiştir. Kimse de onun çalışmalarını etkileyememiştir.

Varşova yakınlarında 19. yüzyılın sonunda küçük bir kasabada doğmuş olan Wolf Messing, bir bahçıvan olan babasının belirttiğine göre kendisini geleceğin dinine adamıştı. Fakat o, din okulundan kaçarak acayip denecek bir yaşam sürdürüyordu. Küçük yaşta Berlin'e geldiği zaman, yeteneklerini zaman zaman sergilemekten kendini alamamıştı. Aslında halka dönük parapsikolojik etkinlikleri daha önceleri başlamıştı. Örneğin, Varşova-Berlin ekspresindeki bir vagona kaçak olarak yolculuk eden Wolf'un elinde gerçekten bileti yoktu. Ruhsal yeteneğini kullanmak suretiyle kondüktöre şeker kâğıdını bilet diye kabul ettirmişti. Zaten bu olayla birlikte kendi kendisi böyle bir yeteneğinin bulunduğu farkına varmıştı. Bundan sonra da bunun arkasını bırakmadı: Saklı bir hazine buldu, hiç tanımadığı insanların düşüncelerini okudu, geleceklere hakkında kehanetlerde bulundu. Hastaları tedavi etti ve birçok cinayete ışık tuttu. Nazi muhafızlarını ipnotize etti. Herhangi bir engelle karşılaşmadan hapishaneden kaçabildi. Bu olaydan sonra zaten bir daha Almanya'ya gitmemiştir.

Albert Einstein, "Görme ve anlama zevki doğanın olağanüstü bir hediyesidir." demiştir. İşte, bu görme ve anlama arzusu olacak ki, büyük fizikçiyi tahrik ederek Psikoanalist Sigmund Freud ile birlikte genç Messing'in telepatik celselerini izlemeye itmişti. Messing bu celsede, çekine çekine, Einstein'a yaklaşarak, "Afedersiniz profesör, bryığınızdan üç kul çekmem gerek." demiştir. Çünkü Freud, zihinsel olarak Messing'e bu işi yapmasını bildirmişti. Hayatı boyunca telepatiye ilgi gösteren Einstein sonradan Messing'i Viyana'daki apartmanına davet etmiştir.

Başka bir vesileyle Moskova'da doktorlar ve yabancı gazeteciler önünde (daha önce Berlin'de de yaptığı gibi) bir mumya gösterisi yaptı: Kendini katalepsi durumuna soktu. Bu durumda bilindiği gibi, insan tüm hislerini yitirir ve hariçten gelen uyarılara tepki göstermez. Hazır bulunan doktorlar Messing'in muayenesini yaptılar. Nabızı yok denecek kadar yavaş atıyordu. Kaslar sertleşmiş ve kalbi büzülmüş durumdaydı. Göğsüne bir karton parçası üzerine "ÖLÜ"yaftası koydular ve eline bir kalem sıkıştırdılar. Seyircilerin uzunca bir sükkütundan sonra, kalem tutan el yavaşça yükseldi, doktorlar Messing'in taşlaşmış vücudunu muayene etmekle meşguldü. Yükselen el Rusça cümleler yazdıktan sonra, önceki gibi cansız bir durumda yere düştü.

BITKİLER İNSAN DÜŞÜNCESİNE CEVAP VERİYOR...

OVYET Rusya'da parapsikoloji çalışmaları çerçevesinde bitkilerin hassasiyetleri de incelenmişti. Rusya'nın kıdemli profesörlerinden olan Pushkin, Amerikalı Cleve Backster'in üzerinde ısrarla durduğu buluşu destekleyen ve deneylerini 1972 yılında yayınlayan ilk Rus bilginidir.

Bitkiler hisseder, insan düşüncelerine ve heyecanlarına uzak mesafelerden cevap verirler. Prof. Pushkin bu alandaki buluşların insan sinir sistemine de ışık tutacağı kanısında olduğunu ifade etmiştir. "American Main Currents" dergisinin yazarlarından F.L.Kunz bu konudaki düşüncelerini şöyle kaleme almıştı: "Şimdi biz bitkilerin sezış yetenekleri olduğunu biliyoruz. O hâlde bizi bu konuda yeni ufuklara götürecek yollar açılmıştır."

Bu konuyla ilgili olarak Rusya'daki meslektaşlarının dikkatlerini çeken denemelerden

birini A.B.D.'de Backster şöyle yapmıştı: Yalan makinesine bir ev bitkisinin yaprağını bağlar. Hemen yanı başında bir canlı öldürüldüğü zaman, bitkide herhangi bir tepki meydana gelip gelmediğini görmek ister. Deneyi gerçekleştirmek için canlı bir karidesi kaynar su ile dolu bir kaba atar. Tecrübeyi yapan kimsenin (Backster) bilmediği bir anda karides kaynar suya atılır ve ölür. Bitki yapraklarının elektriklenme durumu yalan makinesinin hareket eden grafiği üzerine kayıt edilir. Deneye göre, karidesin öldüğü an bitki yaprağının elektrik impuls akışlarının değiştiği görülür. Buradan da anlaşılmaktadır ki, bitkiler cinayetlere tanıklık edebilir. Bu çalışmalar basına yansımış ama sadece küçük bir araştırmacı grubunun ilgisini çekebilmiştir.

Rusya'da bitkilerin duyarlılıklarının anlaşılmasıyla ilgili çalışmalarda bazen öğrenciler de kullanılıyordu. İşte bu öğrencilerden birisi olan Tanya bu konudaki bir deneyde sardunya çiçeğinden 18 cm uzaktaki bir koltuğa oturtulur. Elektrotlar (EEG cihazının) bitkiye tespit edilir. Tanya, çok sevimli ve güzel oluşu konu edilerek ipnotize edilir. Çok geçmeden Tanya'nın çehresinde mutlu bir tebessüm belirir. Tebessüm en üst düzeye geldiğinde çiçekte bir tepki baş gösterir: Kalem, grafik kâğıdı üzerinde dalgali bir çizgi çizmektedir. Hemen bunun ardından ipnotizmacı şiddetli bir soğuşun çıktığını telkin eder. Tanya'nın çehresi değişir, bir üzüntü ifadesi açık olarak belirir. Tıpkı bir insanın yazlık elbiseleriyle soğuk bir havada dışarı çıkması sonunda içine girdiği hâl izlenir. Bu arada cihaz, bitkideki değişiklikleri kaydetmeye devam etmektedir. Aradan on beş dakika geçmiş, Tanya sakinleşmiş olmasına rağmen, bitkiyle ilgili olarak EEG cihazı hâlâ dalgali çizgiler vermektedir. Sonra düz çizgiye dönüşür.

Kısa bir aradan sonra ipnotizör tekrar soğuk havadan söz etti, hatta fesat bir kimseyi de konuya dahil etti. Bu adam konuya yavaş yavaş dahil edilmişti. Anında telkin kendini gösterdi: Tanya huzursuzlaşmaya başladı ve bunu bitkinin tepkisi izledi. Bu kez düz bir çizgi yerine, dalgali bir çizgi belirdi. İpnotizmacı soğuk ve şiddetli rüzgârın kaybolduğunu, yerini güneşli bir havaya terk ettiğini, her şeyin tatlı ve ilk olduğunu ve fesat adamın yerini mütebessim, küçük bir çocuğun aldığını telkin etti. Tanya'nın yüz ifadesi yine değişmişti ve çiçek Tanya'nın tepkisini tekrar kaydettirdi.

Bu şekilde bitkinin elektriksel tepkisi birçok defalar tekrarlandı ve her defasında da Tanya'nın heyecansal durumuyla bağlantılı olduğu gözlemlendi. Emin olmak amacıyla, Tanya'nın tepkileriyle bitkinin tepkileri arasında hiç bir ilişki olmadığını, bunların tesadüf eseri meydana geldiklerini var sayarak, deneme yapılmadığı zaman EEG elektrotları bitkiye bağlı tutuldu ama görüldü ki deneylerde elde edilen tepkiler (aparat saatlerce işlediği hâlde) herhangi bir kayıt işlemi göstermedi. Bunlara ek olarak, kâğıda çizilen dalgali hatların yakındaki elektrik kaynaklarından etkilenip etkilenmediği de kontrol edildi.

Sovyetler Birliği'ndeki parapsikolojik araştırmalardan birkaçını kısaca sizlere aktardık. Kuşkusuz bu araştırmaların birçok bakımlardan paralelleri A.B.D. ve Batı Bloku ülkelerinde de sürdürülmektedir.

Bilim zihniyetiyle yapılan her çalışma, hangi yönden gelirse gelsin, özde, insanlığın malıdır. İnsan ve onun öz yapısıyla ilişkili bilgileri nerede olursa olsun bulup öğrenmek ve toplumun yararına sunmaktan daha yüce bir eylem olmasa gerek. Materyalizmin insan şuurunu daraltıcı baskısına karşı, psişik araştırmalar yoluyla elde edilen bilgiler, insanlığın evriminde çok olumlu etkiler oluşturmakta ve özellikle Sovyetler Birliği gibi materyalist anlayışı benimsemiş toplumlarda geniş yankılar yaparak zihinleri değişim yönünde zorlamaktadır. Ama materyalist anlayış insanlığın her kesiminde vardır. Bu bakımdan psişik araştırmalar genel bir gereksinmenin cevabı olarak, her yerde hızını artırarak genişleyecek ve ulaşılması zorunlu bir hedef hâlini alacaktır. Bu uğraşıda, inancı ve dünya görüşü ne olursa olsun, her araştırmacı insanlığa karşı görevini yerine getirmektedir.

SON

YARDIMIN SEKİZ DERECESESİ

Yardımanın ilk ve en aşağı derecesi, gönülsüz ya da pişmanlıkla yapılanıdır. Eldendir, kalpten değildir.

İkincisi, seve seve yapılan, fakat yoksul kişinin sıkıntısıyla orantılı olmayan yardımdır.

Üçüncüsü, seve seve ve orantılı olarak yapılan, fakat istenmedikçe yapılmayan yardımdır.

Dördüncüsü, seve seve, orantılı, hatta istenmeden yapılan, fakat yoksul kişinin eline verilerek onda utanç duygusu uyandıran yardımdır.

Beşincisi, verilenin sıkıntıda olması, sahibini bilmesi, ancak yardım sahibinin kendisini bilmemesi biçiminde yapılan yardımdır. İşte, fakirlerin görünmeksizin alabilmeleri için paltolarının eteğine para bağlayan atalarımızdan bazılarının davranışı böyledir.

Daha da üstün bir görüşle uygulanan **altıncı** şekil, yardımın yapılacağı kişileri bilmek, fakat onlara gizli kalmaktır. Bu da yardımlarını fakir kişilerin evlerine gönderen, fakat kendi kişilikleriyle adlarının onlardan saklanmasına özen gösteren atalarımızın davranışıdır.

Daha değerli olan **yedincisi** ise, yardım edenlerin sıkıntıdan kurtardıkları kimseleri, onların da yardımı yapanları bilmemesi şeklinde olur.

Son olarak **sekizincisi** ve hepsinden değerlisi, yardımı önceden yaparak fakirliği önlemektir; yani, hâli vakti yerinde olmayan kişiye önemli bir hediye ya da büyük bir para vererek veya bir sanat öğreterek veyahut onu, ekmeğini namusuyla kazanıp yardıma el açmak zorunda kalmaması için iş hayatına sokmaktır. İşte bu, altından yardım merdiveninin en üst basamağıdır.

Çeviren: Nizamettin ÖZBEK

İHTİYAÇ PRENSİBİ

İhtiyat karşılığında teşekkür etmiştir. Bunlar, insanın uyanmasına yardım eden, şuurlanmasını sağlayan destekleyici şoklardır.

İhtiyaçlarımız Nelerdir?

Şimdi, acaba insan gerçek ih-

Baştarafı S. 19'da

tiyaçlarının neler olduğunu, davranışlarını hangi yönde sürdüreceğini bilebilir mi? Bütün mesele budur. Konunun en önemli noktası, gerçek ihtiyaçların tefrik edilebilmesidir. İnsanın her şeyden önce bu noktaya, bu anlayışa gel-

(Devam Edecek)

Bu, Arınma Yolundaki Bir Varlığın Öyküsüdür...

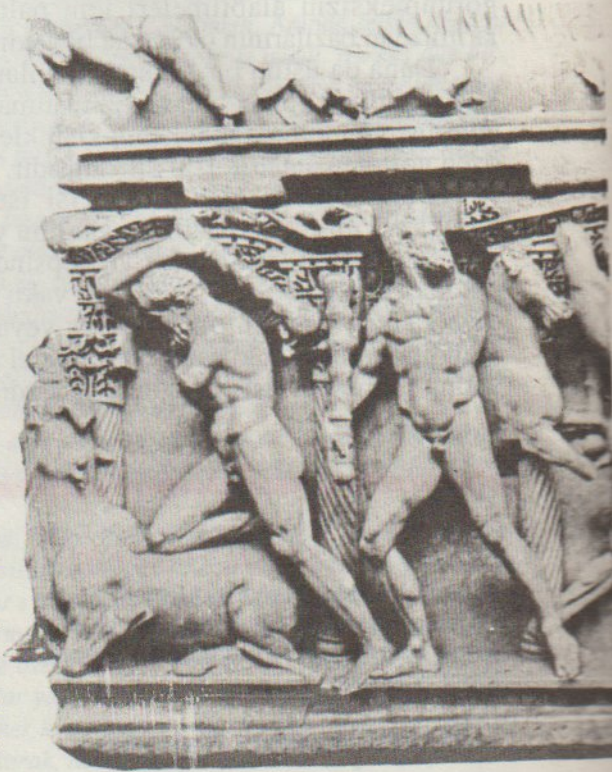
HERAKLES'İN ONİKİ GÖREVİ

Babası Zeus. Anası bir ölümlü. Hem Tanrılıktan, hem insanlıktan pay aldı Herakles. Sonunda ulaşmış mı dersiniz tanrılar katına?.."

BİR müze! Belki de her gün geçiyorsunuz önünden. Girin içeri, önce biraz durun, bekleyin, alışın biraz bu ortama. Bir ışık, gölgeler ortasında dans ediyor sanki. Suskun mu bu taşlar, kabartmalar; çok eskiler-den bir şeyler anlatmıyor mu bize? İlerde bir pırıltı dolaşıyor, bir lahti sar-mış çepeçevre. Dinleyin, bir öykü anlıyor sessizliğin içinde.

İki bin yıl olmamış bu lahti yapıtrali sahibi. Öykü daha eski. Binlerce yıl anlatılmış Anadolu' da, Ege'de. Tanrılar vardı, dorukları karlı Olympos'da oturan; birçok da kahraman hem tanrılıktan, hem de insanlıktan payı olan. Hepsisi de ya bir tanrı ile bir kadının, ya da bir tanrıça ile bir erkeğin çocukları. Bakın Herakles işte, tanıdınız mı? Latince'nin Hercules dedikleri, kahramanların en ünlüsü.

Babası Zeus, anası bir ölümlü, Alkmene adı, Amphitryon'un karısı. Onurlu bir kadın Alkmene. Onun için Zeus, kocasının kılığında görünmüş ona. Zeus'un eşi, altın sandallı Hera, kocasının maceralarını hep bilir, onun aşkların-

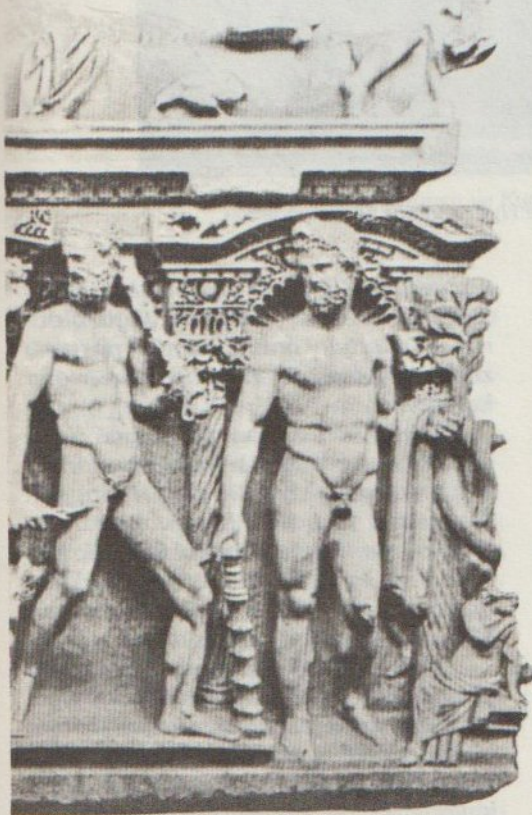

Herakles'in annesi Alkmene
Pythia kâhini ve
filozof Prodikos görülüyor.

**Güzeller güzeli Aphrodite haz ve şehveti sermiş önüne.
Gök gözlü Athena ise şan ve şerefe götüreren yolu.**

* * *

**Kini ve kıskançlığıyla yüce tanrıça Hera, hiç
peşini bırakmamış Herakles'in, Amcaoğlu zalim
Kralı hep Hera kıskırtmış Herakles'e karşı.**

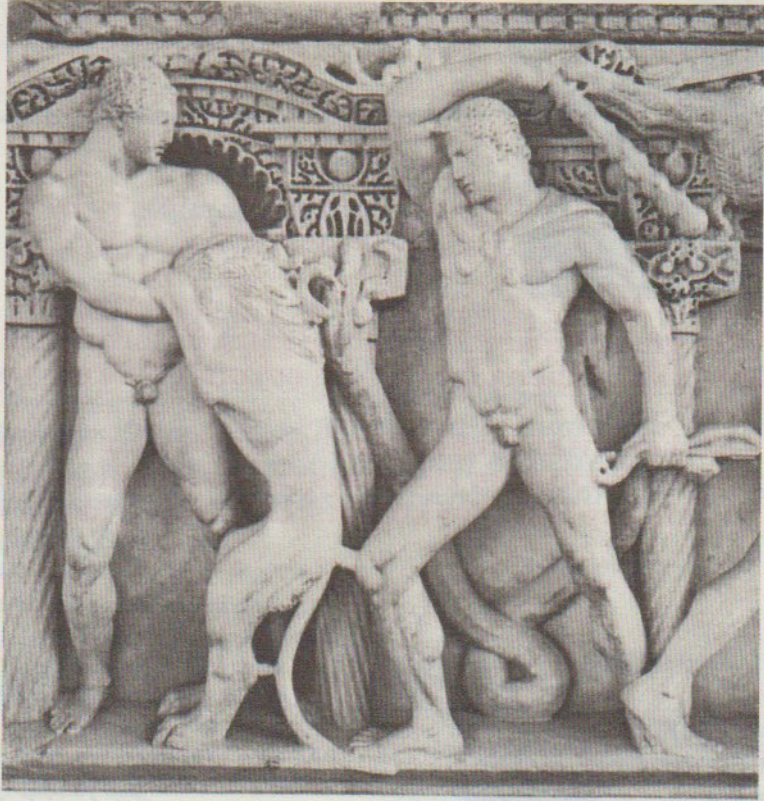

dan doğan çocuklarına aman vermezmiş.

İşte, güzel topuklu Alkmene olmalı bu; geniş mantosu ile örtmüş başını. Ortadaki, elinde yerküre ve bilicilik kitabı ile Pythia kâhini, isim babası Herakles'in. Yandaki de elinde kağıtları uzaklara, taa derinlere bakan filozof Prodikos olmalı. Bakın neler aktarıyor bize:

"Babası Amphitryon'un sürülerine çobanlık ederken delikanlı, bir yandan da düşünürmüş hayatına vereceği yönü. Böyle düşünüp gezinirken dağlarda, bir yandan otlatırken sürüleri, birbirine hiç benzemeyen iki kadın görünmüş Herakles'e. Bu kadınlardan biri sefahat, öteki faziletmiş. Birincisi, genç ve olağanüstü güçlü kahramanın gözleri önüne zevklerle dolu bir hayat sermiş, ikincinin gösterdiği yol ise zorluklarla dolu olan, fakat şöhrete giden yolmuş. Herakles faziletin gösterdiği yolu seçmiş."

Bir söyleyişe göre de, Zeusoğlu'na, bu güçlü kahramana görünen iki kadından biri güzeller güzeli Aphrodite imiş, haz ve şehveti seren önüne; öbürü ise gök gözlü tanrıça Athena. Önüne

Herakles'in Nemea aslanı ve Hydra yılanı ile mücadelesi

serdiği ise yorgunluklarla döşeli, fakat sonsuz şan ve şerefe götüren yol. Herakles isteğe gem vurmüş, unutmüş korkuları. Ardında hepimizin koştuğu en yüce iyiyi görmüş ve hangi yoldan varılacağına ona. Derler ki, ölümsüzlüğe kavuşmuş sonunda.

Yüce tanrıça, onulmaz kını ve kiskançlığı ile Hera, onun peşini hiç bırakmamış aslında. Yine derler ki, amca oğlu zalim kral Eurystheus'un hizmetine girmesini sağlayan da, kralın verdiği güç görevleri esinleyen de hep Hera. Bakalım neymiş bu görevler sırasıyla:

İşte en başta, genç ve güçlü kollarıyla nasıl da cansız bırakıvermiş koca aslanı. Tanrıça Hera beslemiş insanları yutan bu aslanı Nemea'da. Ca-

navar kasıp kavurmuş bölgeyi, hiçbir silâh işlemezmiş postuna. Yigit öldürünce elleriyle onu, yüzmüş postunu zırh yapmış gövdesine, başını da miğfer kendine.

İkinci görevi neymiş bakın. Nasıl da kıyasıya vuruyor ardıc ağacından topuzuyla, sayısız başları olan Hydra adlı canavara. O bataklıklar canavarı ki tüyler ürpertir bütün yaptıkları. Ak kollu tanrıça Hera büyütmüş onu; korkunç huncunu gidermek, öcünü almak için güçlüler güçlüsü Herakles' den.

Aklı olmasa insanın, salt kaba gücüyle alt etmesi kolay mı doğayı. Öyle bir canavar ki kopan her başın yerine, birkaç tanesi yeniden çıkarmış. Bakmış ki sonu yok bu mücadelenin, aklını kullanmış o da. Büyük bir kaya bulmuş,

Herakles yaban domuzu ve Kyreneia geyiği ile mücadele ediyor.

hapsetmiş altına. Elindeki okların ucunu da hep batırmış onun akan zehirli kanına.

Şimdi de geldik üçüncü göreve. Arkadia'nın Erymanthos dağında korkunç bir yaban domuzu varmış. Bu hayvanı demiş kral, diri diri getir bana. Bakın, yakalamış bile götürüyor krala.

Okçu Apollon ile avcı Artemis iki kardeş, bilirsiniz. İşte bunların koruduğu bir geyik varmış Kyreneia'da. Altın boynuzları, tunç ayakları varmış. Herakles onu tam bir yıl kovalamış. Sonunda yakalamış, götürmüş krala.

Yine Arkadia'da Stymphalos derler bir gölün üzerinde, gagaları ve pençeleri tunçtan, insan etiyle beslenen korkunç kuşlar varmış. Tüylerini ok gibi fırlatabiliyorlar, pençeleri ile yakala-

dıkları hayvanları, insanları alıp götürüyorlarmış. Tanrıça Athena yardım etmiş bu görevinde; ürkütmek için kuşların, bu korkunç sestem korkup kaçmasını, bu korkunç sestem korkup kaçmış, birçoğu da zehirli oklarıyla vurulmuş Herakles'in.

Böylece yıllar göz kamaştırıcı, akillar şaşırtıcı nice kahramanlıklarla dolu geçivermiş bir solukta. Herakles yaşlanmış, görevlerin sonu ise bir türlü gelmemiş. Tam on iki taneymiş hepsi. Dedik ya, başarırsa hepsini, ölümsüzlük yolun sonunda.

Altıncı görev Amazonlarla ilgili. Duymuşsunuzdur bu cenkçi kadınların adını. Terme Çayı çevrestiymiş asil vatanları. Sonraları taa Ege kıyılarına dek yayılmış şanlıları. Derler ki İzmir, Efes,

Amazon Kraliçesi Hippolyte ile mücadelesi ve Kral Augeias'ın ahırlarını temizlemek için nehir yatağını değiştirmesi.

Priene hep Amazonlar'ın kurduğu şehirler. Bir kraliçeleri varmış Hippolyte adı. Bu kraliçenin savaş tanrısı Ares'in armağan ettiği büyümlü bir kemeri varmış. Duymayan kalmamış bu ünlü kemeri. Admeta, zalim kralın kızı, çok istemiş bu kemeri. Belki de Hera koymuş kızın aklına, kim bilir. Her neyse, tabii sonunda Herakles'e düşmüş iş. Ölçülmez ülkeler, denizler aşan Herakles gelmiş Amazon ülkesine. Hippolyte vermem deyince kemeri, zorlu cenk kaçınılmaz. Amazonların rüzgâr gibiymiş atları ve hep hedefi bulan okları varmış. Yine de Herakles yakalayabilmiş sonunda, almış kemeri.

Görülüyor geçen yılların izi, nasıl yaşlanmış artık, değil mi? Yine de indirmek üzere topuzu.

Sonra elinde çapayla görüyoruz, ne yapıyor acaba? Duyduk ki Elis'de bir kral varmış. Augeias adı. Üç bin öküzü varmış. Bu büyük sürünün gübreleri koca yığınlar olmuş, temizlenmemiş otuz yıl. Üst üste yığılıp kalan bu gübre kullanılmayalı bölgede toprağın da kalmamış bereketi. Ahırların temizlenmesini buyuran kralın amacı ise küçük düşürmekmiş bizim kahramanımızı. Herakles bu işin de bir kolayını bulmuş. Bölgede akan iki nehrin yataklarını değiştirip geçtrince içinden ahırın, temizlenmiş bir günde otuz yıllık gübre.

Oradan Girit'e geçmiş. Denizler tanrısının ülkenin başına sardığı, burundan ateş çıkan beyaz bir boğa varmış. Kurban etmek isteyince Kral Minos bu hayvanı, tanrı kızmış. Öç almak

İçin kudurtmuş boğayı. Zaptedilemeyen hayvan, bütün ekinleri talan edip ülkeyi açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakmış. Yalnız Herakles, verilince görev ona, bu azgın boğayı boynuzlarından yakalayıp götürmeyi başarmış.

Dokuzuncu göreve geldik artık. Trakya'da yaşayan Diomedes adlı kralla ilgili. Kral zalim mi zalim, insan etiyile beslemiş atlarını. Herakles bu kralla çarpışmış, onu öldürüp atlarına yedirmiş. Sonra da ehlileşen atları alıp getirmiş Eurystheus'a.

Hırsı, isteği hiç bitmezmiş Eurystheus'un, hep istermiş biri bitince bir başkasını. Bu sefer sırada Geryoneus'un süreleri. Bu buyruk üzerine Herakles yine ülkeler dağlar aşmış. Okyanus kıyısında bir adada yaşarmış, bütün ölümlülerin en zorlusu üç başlı dev, yaman Geryoneus. Alabilmek için paytak yürüyüşlü öküzlerini, öldürmüş dev, öküzleri bekleyen köpeği ve çobanı da.

Başardığı en zor görevi on birinci.

Hermes ve Athena yardım etmişler ona. Hiçbir ölümlünün gidip de geri dönmediği yeraltı ülkesine gitmiş. Adı dile alınmaz Kerberos'u, Hades'in o tunç sesli elli başlı, o aman vermez yırtıcı köpeğini sisli yeraltı karanlıklarından çıkarmış yeryüzüne.

Batının en uzak köşesinde, derin akışlı okyanusun kıyısında bütün deniz masallarının sihirli ülkesinin bulunduğu yerde, dev Atlas gök kubbesini omuzlarında taşır, batının perileri, gecenin kızları güzel Hesperidler, Gaia'nın gökler kraliçesi Hera'ya düğün armağanı olarak verdiği altın elmaları korurlarmış. Herakles Batı Kızları'nın bahçesini bulmuş, ağaçları bekleyen dev yılanı öldürmüş, elmaları almış getirmiş krala.

Kralın hizmetindeki görevlerini bitirdikten sonra daha da yüzlerce iş görmüş. Sonunda ulaşmış mı dersiniz tarırlar katna?

GİZLİ DOKTRİN DİNLER

Baştarafı S. 16'da

zelliklerinin gelişimi ile orantılı ölçüler içinde öğretilirdi. İnisiasyon (din yoluna giriş), karakterin yeni baştan eritilip yeni bir kalıba dökülmesi, uyumakta olan güç ve yeteneklerin tekrar uyandırılması anlamını taşımaktaydı. Din yolunun önder aday (adept) büyük sırlardan, yani yüce yasalara yönelik çalışmalarından, ancak benliğindeki ihtiras ateşini söndürmeyi becerdiği, arılıktan yoksun arzularını kısıtlayabildiği, gönül bağlarını iyiye ve güzele yöneltmeyi başarabildiği zaman haberdar edilirdi. Doğayı etkileyebilecek bazı güçleri ancak o zaman elde eder ve evrenin gizli güçleriyle temasa o zaman geçebilirdi.

Apollonius de Tyane ile Simon le Mage'a ilişkin delillerin, Musa ve İsa tara-

fından gerçekleştirilmiş mucizevî olayların şüphe götürür bir yanları yoktur. Bunlar söz konusu ettiğimiz güçlerin sonuçlarıdır. İnisiyeler akışkan (flüvidik) ve manyetik güçlerin gizemini bilirlerdi. Günümüz bilgilerinin açıklamakta veya ön yargılı kuramlarla bağdaştırmakta yetersiz kalarak içinde çırpınıp durdukları uyur gezerlik ve psişizm olaylarını doğunun tapınak doğuşlu bilimi çoktan keşfetmişti ve bunların anahtarlarını elinde bulunduruyordu. Halkın gözünde olağanüstülük niteliğine bürünmüş bulunan, fakat daha sonra spiritizm olguları aracılığıyla kolayca açıklanabilecek olan bu olayları gerektiği şekilde kullanmasını biliyordu.

KUTUPLAR BİLE YER DEĞİŞTİREBİLİR

BÜYÜK bir denge kurmak zorunda kalmıştır. Bazen bu dengeyi kuramaz ve denge o kadar zayıflar ki, kutuplar bile yer değiştirir. Bunu anlatmak için de Kur'an ayetlerinde, 'her iki doğunun da , her iki batının da Rabbi benim,' der.

Dünyanın eksenli kuzey-güney doğrultusundadır, bu tersine dönerse ne olur? Yani, kuzeyli güney, güneyli kuzey yaptığınız anda önceden 'doğu' dediğimiz tarafın aksi taraf 'doğu' olur; eder ikinci 'doğu'. Bu, doğrudan doğruya, açık bir şekilde dünya hayatının belli bir zaman sonra, daha önceden olduğunu ifade ettiği gibi, gelecek içinde kutup değiştireceğini gösterir. İşte bu, kutsal kitaplardaki gerçek kıyamettir.

Bu kâinat olayını siz, hangi maksatla kullanırsanız kullanın, bu olacak olan iştir; eksen dönüverecektir. Eksenin değişmesi dünyanın kendi hayatıdır. Bundan önce değişmiştir, yine değişecektir.

Bu olay Afrika yerlilerinin büyüücüleri gibi otoriteyi sağlamak, insanlara yol göstermek, bir şey yapmış olmak için ele alınırsa "Şu günahı işlediniz, bu dağ onun için indirdi, lâvlar üzerimize geliyor, günahkârsınız, yatacın önünde dua edin, af dileyin tanrıdan, işte tanrının öfkesi üzerinize geliyor." olur adı.

YUKARISI İNSANLARA ÖFKELENMEZ

Yukarısı insanlara kesinlikle öf kelenmez, bu çok yanlış ve insani saptırıcı bir ifadedir. Tanrı öfkelenmez, insan öfkelenir; Tanrı korkmaz ve korkutmaz. Çünkü korkma ve korkutma ancak duygusallığın bir ifadesidir, bu da insanlara özgü bir durumdur. Tanrı yaratık değildir, yaradandır. Bütün bu eksik

şeyleri yukarıya atfetmek kadar yanlış bir şey yoktur, bunlar yanlış bilgilerdir. Bütün bu bilgilerden geriye çekilmek gerekir, hem de kendi kendinize. Bir otoriteye ihtiyacınız yoktur, vicdanınız ve şuurunuz buna elverişliyse derhal o yola, o kısveye girmek gerekir.

Yukarısı'nın gazabı yoktur. Her ne işliyorsa, her ne başına geliyorsa bizzat insanın kendi elinden geliyor. Sebep ve Netice Kanunları, ilâhî İrade Kanunları her zaman, her yerde aynı şekilde işler durur. O zaten baştan beri vardır ve hiç bir şekilde insanları ıstıraba sokmak için değildir. O, Kâinatın düzenidir. İnsanları düzene sokmak için Kanunlar meydana gelmemiştir. Örneğin, en azından Genel Çekim Yasası sadece Dünya Plâneti için midir? Bütün kozmosta geçerlidir. Küçük çapta başka kanunlar da geçerlidir. Dünya da buna uyumak zorundadır.

ilâhî İrade Kanunları insanlar için midir? Haşa! Bütün varolanlar içindir, bizden evvel de bizden sonra da. O hâlde, burada herhangi bir ıstırap kaynağı söz konusuysa, Yukarı'da aramayınız. Tanrı insanlara gazap etmez. Tanrı insanlara ıstırap vermez, böyle bir şey yoktur, yanlıştır. İnsanlar buna tevessül eder. İnsanlar kendi ıstırabının kaynağıdır; kendi cehaletlerinin, kendi körlüklerinin, kendi aptallıklarının sonucunu karşılar.

NE EKERSEK ONU BİÇERİZ

Hiç bir hareketimizi yukarıya bağlamayalım. Kendimizi kurtarmak için "kader" denilen o tuhaf kelimeyi kullanmayınız bile. Çünkü kader, yazgı yoktur. Bu, benim alıma yazılmış demek, yanlıştır. İnsan, kendi hareketlerinin sonucunda buna ulaşır. Her işin başı da, sonu da bizzat insanın kendisidir. Başka hiç kimse ve hiç bir nedenden aramayınız. Aksine, Ruhsal Yöneticiler kendimizi bilmemiz,

tanımamız, daha hızlı, daha kolay gidebilmemiz için, ellerinden gelen en büyük cömertliği gösteriyorlar. Yani biz kendi keyfimize göre sabitleştirdiğimiz zaman bizi uyarın Yukarısı'dır. "Yürü, durma yürü." diyor. Bunu insana ne annesi, ne babası, ne devleti ne de insanlık söylemez, aksine, bir çelme de onlar takar, kendi keyfine bakar. Ama Yukarısı öyle yapmıyor. "Yürü, durma orada. İllüzyonlardan, yanlış vizyonlardan, aldanmalardan vazgeç, bunlar geçicidir; gördün artık yürü, daha başkasını, daha iyisini göreceksin." diyor. İstırapın kaynağı, insanların toplu ölümü, vs. tüm bunlar toplumları hareket geçirmek için senkronize olmuş mekanizmalardır. Onun zaten yürümeye, harekete, uyarılmaya, kendini kontrol etmeye; "Ne yapıyorum, nereden gelip nereye gidiyorum, nedir benim bu hâlim?" tarzında düşünmeye ihtiyacı vardı. Bütün bunların mevcut yasaları var, dünyanın kendi kanunları var. Yaradan'ın kendisi bile bu kanunları bozmadı.

Tamamen kompleks içerisindeki insan, "Allah yücedir, Allah bu kadar âciz mi ki, yapmasın?" şeklinde yanlış isnatlarla bulunur. Ona göre her şey büyük, güçlü ve mükemmel olmalıdır. Çünkü öyle olmasını istiyor. Hiç bir zaaf işine gelmiyor, dolayısıyla tanrısında da o zaafı istemiyor. Tanrısının her şeyi yapacağını söylüyor. Halbuki, Tanrı her şeyi şimdî yapmaz. Tanrı her şeyi baştan yaptı; O işi, en başta, omega noktasında hâletti. Büyüklüğü, Kaadir-i Mutlak'lığı bundadır. Şimdî, O'nun tartışması yapılamaz, gerek yoktur. Kaadir-i Mutlak'ın gerçek kudreti, bir defada olmuştur, bitmiştir. Aksi ile uğraşmak insanın eğlenmesi, kendini tatmin etmesi, kendini yüceltmesi, kendi putunu en büyük put yapma azmi ve arzusundan başka bir şey değildir. Çünkü insan yaradılış, varlık Yaradan hakkında ne bilmektedir?

Tanrı hakkında kutsal kitaplar birkaç sıfat ve isimden başka hiç bir şey söyleyememektedir. Doğrusu da budur. Birkaç sıfat ve isimden başka hiç bir şey söylenmez. Aslında, söylenecek en güzel şey "hiç" demektir; bunun kadar dolu bir kelime yoktur. "Tanrı hakkında hiç bir şey bilmiyorum," demek kadar ırfan yoktur, âlimlik yoktur

İnsanlara kendinin ne olduğunu öğretmek gerek.

Kutsal kitaplar Yaradan'ın ne olduğunu, Kanunlarını anlatırken, "Böyle yaparsan şöyle cezalandırılırsın." şeklinde anlatır. Yani hep terbiye, dayak. "Peki." diyor, "Yapmayalım, etmeyelim." ve geliyor, geliyor "Peki ben neyim? Niye yapmı-

yorum ki bunları?" diyor. Bunu sormakla, kendini sormakla insan küfür sahibi olmaz. İşte, insanlar bu soruya cevap alınca ya kadar ıstırap yolundan asla dışarı çıkamazlar. Ve onun için deriz ki, mutluluk bir lâftan ibarettir, mutluluk yoktur, ıstırap vardır. Çünkü insan kendini, ne olduğunu bilmiyor.

RUHSAL İÇERİKLİ KONFERANSLARIMIZI EVİNİZDE DİNLEYEBİLİRSİNİZ...

Dernek Merkezinde 40 yıldır verilen geleneksel Salı Konferanslarımıza katılmıyorsanız, biz size ulaşabiliriz. Böylece Ruhsal konuşmaları sadece teybinizin düğmesine basmakla evinizde rahatça dinleyebileceksiniz.

Bize göndereceğiniz C-90'lık boş ses kasetleri ile birlikte posta ve kayıt masraflarını karşılamak üzere her kaset için 2.000 TL. lık postu veya posta havalesiyle para gönderiniz.

Şayet kullanılmış C-90 kaset gönderecekseniz, **çok iyi** siliniz.

Gönderdiğiniz kasetlerden her ay bir tanesini bir program dahilinde doldurup tekrar size postalayacağız.

Saygılarımızla

Posta Havale Adresi

RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

(Havale kağıdının arkasına parayı ne için gönderdiğinizi yazın.)

Kaset ve Pulu şu adrese gönderin

M.T.İ.A. Derneği - Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkma No:4 D:8
80060 Beyoğlu - İSTANBUL

İnsanları en fazla yanıltan şey, hakikati ararken gördükleri şeyin esasını deforme etmek meylidir.

Sadıklar Plânı

GEÇMİŞİN ve GELECEĞİN KEHANETLERİ

Halûk ÖZDEN

MERYEM ANA KEHANETLERİ

BAZI medyomsal olaylarda Meryem Ana'nın tezahür ettiği ve birtakım kişilere gelecekte olacakları bildirdiği bilinmektedir. Bunlara "Meryem Ana Kehanetleri" adı verilmektedir. Bu olaylar arasında en ünlüleri Salette ve Fatima'da cereyan etmiş olanlardır. Bir de "Tüm Milletlerin Kadını"nın kehanetleri diye bilinen bir olay daha vardır ve bunu da aynı sınıfa koyarlar.

SALETTE KEHANETİ

Fransa'da İsere bölgesinde, Corps yakınlarındaki Salette-Fallavaux'da, dağın üzerinde bir asırdan fazla bir süredir bir kilise bulunmakta, bunun yanında da Meryem Ana'yı iki çocukla konuşur vaziyette tasvir eden bir grup heykel yer almaktadır. Pek çok ziyaretçi ile dolup taşmakta olan bu kilise 18 Eylül 1846 tarihinde meydana gelen bir olayın anısına inşa edilmiştir.

1846 yılının 18 Eylül gününü iki küçük inek çobanı olan 11 yaşındaki Maximin Giraud ile 15 yaşındaki

Mélanie Calvat, dağın başında patronlarının sürüsünü korumakla meşguldüler. Birdenbire bir kayanın üzerine oturmuş vaziyette, gül desenleriyle süslü bir elbise giymiş ve bir boyun atkısı takmış, ayağında da beyaz ayakkabılar olan ve başında da bir şapka bulunan bir kadın gördüler. Kadının gözlerinden yaşlar boşanıyordu ve her iki eliyle de yüzünü örtüyordu.

"Yaklaşın yavrularım, korkmayın. Sizlere büyük bir haberi vermek için buradayım." demişti. Ardından da şu ifadelerle konuşmasını sürdürmüştü:

"Şayet halkım boyun eğmemekte direnmeyi sürdürürse, oğlumun elini serbest bırakmak zorunda kalacağım. Ancak onun eli çok ağır ve çok güçlüdür, öyle ki zaptedebilmem mümkün değildir."

Çocukların Fransızca'yı pek anlamadıklarını gören kadın bu kez taşra ağız ile konuşmasına devam etti:

"Büyük bir açlık yaşanacak. Açlık felâketinden önce ise yedi yaşından büyük çocukları bir titreme

alacak ve kendilerini tutan kişilerin kollarında can verecekler. Diğerleri ise kefaletlerini açıklıkla ödeyecekler. Cevizler kötülecekler, üzümler çürüyecekler."

Ve kadın sözlerini bitirirken şu talimatı vermişti: "Çocuklarım, bunu tüm halkıma duyurunuz." Ardından da birdenbire ortadan kaybolmuştu.

Çocuklar başlarından geçen macerayı anlattılar ve buna ilâveten kadının kendilerine birer sır vermiş olduğunu da söylediler. Tabii ki haber çevreye yayılmakta gecikmedi. Olayın gerçek olup olmadığını ilişkin çok tartışmalar yapıldı, çocuklarla defalarca konuşuldu. Hadise din adamları tarafından kimi zaman yalanlandı, kimi zaman da tasdik edildi. Grenoble pis-koposu De Brouillard 19 Eylül 1851 senesinde, tezahürün, ilâhî bir müdahale olmadan gerçekleşmesinin mümkün olmadığını ve çocukların tanıklıklarının da kesin olduğunu ilân eden bir bildiri yayınladı.

Olayın cereyan ettiği yerde kilise inşa edildikten sonra Maximin ve Mélanie

dinî cemiyetlere yerleştiril-
diler ve burada Brouil-
lard'ın talimatı üzerine ken-
dilerine emanet edilmiş
olan "sırları" yazılı olarak pis-
koposa verdiler. O da bu-
nu papa 9. Pius'a devretti.
Papa bunların halka açık-
lanmasını doğru bulmaya-
rak gizli tutmayı tercih etti-
yse de, 1879 senesinde, 48
yaşına gelmiş olan Mélanie
nin kendisine verilmiş olan
sırı bizzat kendisi bastıra-
rak yayınlanmasını sağla-
dı. Kadının Mélanie'ye söy-
ledikleri aynen şöyle idi:

"Mélanie, size şimdi
söyleyeceğim daima bir
sır olarak kalacak değildir.
Bunları 1858 senesinde ya-
yınlayabilirsiniz.

Oğlumun temsilcileri
olan rahipler, sürdürdükleri
düşkün yaşamla, kutsal sırları
yüceltmek hususunda
sergiledikleri imansızlık ve
hürmetsizlikle, paraya,
şöhret ve gurur aşkına ve
zevke olan tutkularıyla her
biri artık bir pislik çukuru
hâline gelmişlerdir. Evet,
rahipler intikam talep et-
mektedirler, ancak bilmi-
yorlar ki intikam asıl onların
tepelerindedir. Rahiplere
ve kendini Tanrı'ya adanmış
görünen insanlara ne yazık!
Bunlar sadakatsizlikleri
ve sürdürdükleri kötü ha-
yat ile oğlumun bir kez daha
haça geriyorlar! Kendini
Tanrı'ya adanmış pozundaki
bu insanların günahları
Göğe doğru haykırmakta
ve intikamı çağırılmaktadır.
Ve işte intikam kapılarına
dayanmıştır. Çünkü artık
halk adına özür dileyecek

ve ilâhî merhameti talep
edecek insan kalmamıştır.
Cömert ve iyiliksever ruh
kalmamıştır. Dünyanın selâ-
meti için Tanrı'ya lekesiz ve
saf bir kurban sunacak liya-
katte bir kimse kalmamış-
tır.

Tanrı, eşî benzeri görül-
memiş bir tokat indirecektir."

"1864 senesinde Lüsifer
ve beraberindeki çok sayı-
da şeytan, kendini Tanrı'ya
adadığı görünümündeki in-
sanların bile imanlarını ya-
vaş yavaş köreltmeye baş-
layacaklar. Onları öylesine
körleştirecekler ki, bunlar,
en ufak çıkarları için bile bu
kötü meleklerin ruhuna bür-
nünüverecekler. Kiliseler ve
diğer dinî evler, imanlarını
tamamen yitireceklerdir."

"Yeryüzünde kötü ki-
taplar çoğalacak ve ka-
ranlıkların ruhları her yerde
Tanrı'nın hizmetinde olan-
larda bir gevşeme meydana
getireceklerdir. Bunların
doğa üzerinde de büyük bir
kudretleri olacaktır. İnsanlar
bu kötü ruhların tesiriyle
bir yerden diğerine götü-
rülecekler ve bunlara rahip-
ler de dahil olacaktır. Çünkü
onlarda, bir alçakgönüllü-
lük, insan sevgisi ve Tanrı'nın
şanı için gayret etme ruhu
olan İncil'in o iyi ruhu reh-
berliğinde hareket etme li-
yakati artık kalmamıştır.
Ölümler ve dürüst olanlar diril-
tilyeceklerdir. Yani bu ölümler
yeryüzünde yaşamış olan
dürüst ruhların çehresine
bürünerek insanları daha
iyi baştan çıkarmayı hedef-
leyeceklerdir. Her yerde

olağanüstü olaylar mey-
dana gelecektir, çünkü
gerçek iman sönmüştür ve
dünyayı sahte bir ışık aydın-
latmaktadır. Zenginlikleri-
ne zenginlik katmaktan,
otoritelerini koruyup gurur
ve kibir içinde hüküm sür-
mekten başka bir şey dü-
şünmeyen Kilise'nin Pren-
sleri'ne lânet olsun!"

"1865 senesinde, kut-
sal yerlerde iğrenç ve nef-
ret uyandıran şeyler görü-
lecektir. Kilisenin çiçekleri
çürüyecek ve şeytan,
kalplerin kralı olarak ortaya
çıkacaktır. Dinî cemaatle-
rin başlarında bulunanlar
bünyelerine kabul ede-
cekleri insanlara çok dikkat
etsinler. Çünkü şeytan, dinî
cemiyetlere kendini tama-
men günaha adanmış kişile-
ri sokmak için her türlü hi-
lekârlığa başvuracaktır.
Her türlü düzene başkaldırı
ve bedensel hazlara düş-
künlük yeryüzünün her ta-
rafına yayılacaktır."

"Fransa, İtalya, İspanya
ve İngiltere savaşacaklar,
kan yollarda akacaktır,
Fransız Fransızla, İtalyan
İtalyanla savaşacak, ar-
dından da çok korkunç bir
genel savaş olacaktır. Belli
bir süre için Tanrı ne Fran-
sa'yı ne de İtalya'yı hatırına
bile getirmeyecektir. Çünkü
bunlar İsa-Masih'in İncil'ini
bilmemektedirler. Kötüler
tüm muzırıklarını kat kat art-
tıracaklar, insanlar her yer-
de birbirlerini ve kendilerini
öldüreceklerdir."

"Yeryüzünde felâketle-
rin her türlüşü yaşana-
caktır. En son savaşa dek

savaşlar sürecektir. Son savaş kötü güçlerin temsilcisi olan on kral tarafından yapılabilecektir. Bunların hepsinin de amacı aynı olacak ve dünyanın yegâne yöneticileri durumunda bulunacaklardır. Ancak bundan önce dünyada sahte bir barış sağlanacak ve bu süre esnasında sadece eğlence peşinde koşulacaktır. Kötüler reziletin her türüsüne daleceklerdir; ancak Tanrı'nın gerçek çocukları, imanın gerçek çocukları Tanrı sevgisi ve en sevdiğim faziletler içerisinde büyüyüp gelsecektir. Kutsal Ruh tarafından sevk edilen alçakgönüllü ruhlara ne mutlu! Onlar ço-

ğalincaya kadar kendileriyle beraber mücadele edeceğim."

Grenoble piskoposunun, olayın doğruluğunu bildiren açıklaması bile eleştirileri engelleyememiş, şüpheler din adamları arasında da sürüp gitmişti.

İki küçük çobana gelince, bunlardan Maximin Giraud sırasıyla çilingirlik, hayvan satıcılığı, sahte doktorluk ve içki imalatçılığı gibi işler yaptı. 1876 senesinde öldü.

Kişiliği daha güçlü olan Mélanie ise bir süre İngiltere'de gözaltına alındı. Serbest kaldıktan sonra Yunanistan'da bir rahiple birlikte yaşamaya başladı.

Fransa'ya geri döndüğünde kendisini haksızlıklara uğramış bir kâhine olarak tanıttı. Grenoble piskoposu tarafından reddedildiyse de kendisinin ilâhî bir misyonu olduğu konusunda bazı fanatikleri ikna etmeyi ve papa 13. Leon ile karşılaşmayı başardı. Bir otoblografi yazdı ve 1904 senesinde İtalya'da öldü.

1915 senesinde Kilise, hangi ülkeden olursa olsun tüm din adamlarına Salette Sırrı hakkında konuşmayı, tartışmayı, hangi şekilde olursa olsun bu konudaki herhangi bir kitabı, broşürü, afişi okumayı ve fikir beyan etmeyi yasakladı.

Zevk peşinde
koşarlar ve tatmin
olmazlar;
Servete imrenir
ama doymazlar.
İpin ucundaki kuk-
lalar gibidirler,
İp kopunca yere yu-
varlanırlar.

Buda

GEÇMİŞ YAŞAMLARINI VE ÖLÜM SONRASINI HATIRLAYANLAR

Araştırmacılar: Selman GERÇEKSEVER ve Halûk HACALOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

BÖLÜM - 8

Dikyolu Köyü'ne Kısa Bir Yolculuk

BU kararımız üzerine vakit kaybetmeden yola koyulduk. Adana'nın kavurucu öğle sıcaklığında apartmanları arkada bırakarak, yemyeşil tarlalar arasında uzayıp giden tozlu bir yolda ilerliyorduk. Kuşkusuz, kendilerini ziyaret edeceğimiz aile (çiftlik) hiç bir şey bilmiyordu. Açıkçası "davetsiz misafirler" durumundaydık. Bizi ve daha da önemlisi, yoğurt zehirlenmesiyle kaybettikleri kızlarını şimdi yeniden doğmuş, büyümüş ve evlenmiş olarak nasıl karşılayacaklarını merak ederek, bir an önce menzile ulaşmayı düşünüyorduk. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, yaklaşık 12 yıldan beri birbirlerini görmemiş olan bu iki aile bir tekrardoğuş araştırması vesilesiyle birbirlerini tekrar görmüş olacaktı.

Nihayet çiftliğe gelmiştik. Avluda bulunanlar kuşkuyla bakışlarla yanımıza gelip, arabalardan birer ikişer inen bizlerin ellerini sıktıktan sonra, ortada hâlâ esmekte olan soğuk havayı bir an önce dağıtmak için ilk soruyu biz sorduk çiftlik sakinlerinden orta yaşlı bir beye:

Soru: Neyiniz oluyor, tanımiyor musunuz bu hanımı?

Cevap: (Uzun ve çekingen bakışlardan sonra) *Valla, bilmiyorumki...*

Kahramanımız (eski hayatındaki adıyla) Meral Hanım dayanamayarak, *"Ben Meral... Gülseren..."*

Bundan sonra el sıkıştılar. Soğuk hava

birden dağılmıştı. Herkesin yüzünde memnuniyet vardı. Özellikle kahramanımızın âdeta ağzı kulaklarına varıyordu. Bizi ağaçların gölgesindeki sandalyelere buyur ettiler ve soruşturmamıza buradan devam ettik.

Olayın bayan kahramanı (eski hayatındaki adıyla) Meral, (yine eski hayatındaki annesiyle) hasret gidermesine sarmaş dolaş öpüştüler. İhtiyar kadın başını kaldırıp da etrafına bakındığı zaman, kendisine sorduk: Bu hanım sizin neyiniz oluyor? Tereddütsüz cevap verdi: **"Kızım."**

Bundan başka, güzel bir görüntü de, Gülseren Varol'un şimdiki kızlarının, eski hayatındaki babasının yanına oturmuş olmalarıydı. Bu ihtiyar adam da kendi torunlarıymış gibi, ölmüş kızları olan Melahat'ın şimdiki çocuklarıyla ilgileniyordu. Kuşkusuz, Gülseren hanımın da eski hayatındaki annesinin yanına oturmuş olduğunu söylemeye gerek yok.

Adana'nın Dikyolu Köyü'ndeki bu güzel çiftlikte sorularımızla olaya biraz daha açıklık getirmeye çalıştık:

"Meral nasıl öldüğünü anlattı."

Annesine ölen kızı Meral ve yeniden doğuşu hakkında neler bildiğini sorduğumuzda, Meral'in öldükten sonra rüyasında görünerek tekrardan doğacağını, hatta eşyalarını şimdiki ailesinin bulunduğu yere getirmemi istemişti. Devam etti: **"İşte ilk karşılaşmamız da bu gün sizin geldiğiniz gibi olmuştuk. Tanımadığım insanlar geldiler. Kü-**

Mesut MAVRUK, kendi dini kültürüne uygun imajinatif spatyom hayatının anılarıyla dopdolu.

çük bir çocuk bana kızı olduğunu söylüyordu. Elimi öptü. Sonra ölmeden önce yaptığı bazı şeyleri ve ölümünü anlattı. Bundan dolayı kendisine inanmıştım."

Sonra Gülseren hanımın eski hayatındaki babasından bildiklerini anlatmasını rica ettik:

" Şimdi anamı babamı gördüm, sevinç içindeyim..."

" Bana kızı olduğunu söylediği zaman içimden bir itilişe inanmıştım. Aslında aradan yaklaşık 10-12 sene geçti. Bir çok şeyi unuttuk."

Bu arada Gülseren hanım, Meral olarak yaşadığı eski hayatını zaman zaman hatırladığını, genellikle üzüntü duyduğunu, ama şimdi onların yanında bulunmaktan dolayı sevinç içinde olduğunu belirtmekten kendini alamadı. Bunları söylerken de çok doğal ve tertemiz bir mutluluk gözlerinin içinde parlıyordu. Gülseren hanım bunda haklıydı, zira Meral olarak yaşadığı topraklar üzerinde ve doğup büyüdüğü evinin hemen yakınında bulunuyordu.

Gülseren hanım bunları söylerken eski hayatındaki babası, eliyle yakınımızdaki çiftlik evini göstererek, **"O evde vefat etmiştili."** dedi.

Ağaçların gölgesindeki bu söyleşimize biraz ara vererek Gülseren hanımın, Meral olarak yaşadığı, eski hayatındaki evine gittik. Çiftlik sahibesi Meral'in rahatsızlandığı zaman tedavi edildiği yatağı gösterdi. Bu yatak aynı zamanda Meral'in ölüm döşeğiydi. Yani Gülseren hanım bundan önceki haya-

tındaki bedenini bu yatakta terk etmişti. Sonra yukarıda sözü edilen Meral'in boyalı el izinin bulunduğu mutfak kapısının arkasına baktık. Tabii aradan geçen yıllar içinde yapılan badanalarla izden eser kalmamıştı. Ama Meral, Gülseren olarak tekrar doğduğu zaman ilk karşılaşmalarında küçümsenemeyecek bir kanıt olarak çiftlikteki ana-babasına o izi göstermişti.

Bu şekilde çiftlikteki incelememizi tamamladıktan sonra, kavurucu sıcak altında yaklaşık 30 km'lik yolu gerisin geriye kat ederek Adana'nın içinde başka bir tekrar-doğuş vakasını soruşturmaya gittik.

11- MESUT MAVRUK VAKASI

ADANA'nın Yamaçlı Mahallesi'nden Mesut Mavruk dinç görünüşlü, yaşlı bir vatandaşımızdı. Eski hayat anılarıyla ilgili olarak kısaca şunları anlattı mikrofonlarımızı: **"Toros Dağları'ndan atlarımızla inerken bizi pusuya düşürdüler, benim silahımı elimden aldılar ve kendi silahımla beni öldürdüler. Orada bir ağacın dibine gömdüler. Sonra bir baktım ki, burada Adana'da doğmuşum. 15 yaşına geldiğim zaman, eski hayatımın geçtiği yerlere atla gidip gelirdim. Sonra bir emir çıkardılar: 'Düşmanları gördüğünüz yerde öldüreceksiniz.' Biz de bir kaç arkadaş silahlanarak bulduğumuz yerde düşman askerlerini öldürdük. Epeyce öldürmüştük. Sonra bir feran daha çıktı: 'Çok düşman öldürenler asılacak.' bizi yakaladılar, burada (Adana) Taşköprü'nün yanındaki meydanlıkta ipe çektiler. Bundan önce**

ki hayatım bu şekilde şon bulmuştu. Sonra bu hayatıma doğdum. İpin izi hâlâ boynumdadır. Bundan önceki hayatımdaki aslışım sonbaharda olmuştu. Bu hayatımda da her yıl o günler geldiği zaman (sonbaharda) boynumda ağır hissederim."

"Asıldıktan sonra cesedimi görüyordum..."

"Asıldıktan sonra aynen şimdi olduğu gibi etrafta olup bitenleri görebiliyordum: Bizi ipten indirip toprağa gömdüler. Artık bedenimle ilişkim kalmamıştı. Bu tarafa doğru (güneyi işaret ederek) aldım başımı yürümeye başladım. Çok geçmeden nöbetçi asker kılığında bir adamla karşılaştım. Ona ne tarafa gitmem gerektiğini sordum. Bu asker bana, 'Ey Rabbim bana yolumu aç, doğru yola gideyim.' dememi söylemişti. Aynen şimdi olduğu gibi Türkçe konuşuyorduk."

"İlginç spatyom imajları..."

"Az sonra önümde incecik, kıl gibi bir yol belirdi. Biraz ilerlediğim zaman bu incecik kıl 10 metre genişliğinde bir yol hâline geldi. Sağ taraf uçurumdu. Aşağıda binlerce küçük küçük ateş yanıyordu. Bunların alevleri zaman zaman yolun hizasına kadar yükselerek insana ürperti veriyordu. Yoluma devam ettim. İleriden güneye kıvrılıyordu. Dönemeci geçtiğim zaman ileride bir kuyunun başına oturmuş, önlerinde birer leğen bulunan kadınlarla karşılaştım. Selâm verdikten sonra suyun içilip içilmediğini, çok

susadığımı kendilerine söyledim. O suyun içilmediğini, oranın bir tür arınma yeri olduğunu, orada temizlendikten sonra cennete gittiklerini söylediler. İleride bir su bulabileceğimi ilâve ederek işlerine koyuldular. Ben yanlarından ayrıldım, bir-iki saat kadar daha devam ettim. Bu sefer, yolun üzerinde büyük bir tünel gördüm. Akın akın insanlar içine girerek ilerliyorlardı. Ben de öyle yaptım. Yalnız bu insanların hemen hemen hepsinin koltuklarının altında buz kalıplarını andıran nesnelere vardı. Konuşmadan yollarına devam ediyorlardı. Orada, kadınların belirttikleri gibi, gerçekten de bir su vardı. Gelip geçenler tas tas içiyorlardı. Ben de içerek susuzluğumu giderdim. Fakat şimdi de karnım acıkmıştı. Yanımdakilerden birine, oralarda yiyecek bir şeylerin olup olmadığını sordum. İlerileri göstererek, orada bir dut ağacı olduğunu ve orada karnımı doyurabileceğimi söyledi. Ağacı, o tarafa bakar bakmaz gördüm. Baktım altında bir kişi oturuyor. Yanına giderek acıktığımı söylediğim zaman, nedense çok şaşırды, biraz sonra birisinin geleceğini, ona durumu anlatacağını söyledi. Biraz sonra iki kişi geldi, iki koluma girdiler. Dış görünüş olarak dünyada gördüğüm insanlardan farksızdılar. Beni bir derenin kenarına götürdüler. Çok derin bir akarsuydu bu. Âdeta dünyayı içine atsanız, alırdı... Beni salladılar salladılar içine attılar. Kendime geldiğim zaman, annemin önünde ağlar vaziyette buldum kendimi. Bu hayatıma doğuşumu işte bu şekilde hatırlıyorum.

(SON)

İdraki kıt olana büyük sözler gerekmez,
onları duysa bile gönlünde yer etmez.

Daima kolaya gider, yakını görür, uzaktan
geçse de kervan, o gene yaya yolda revan olur,
çöllerde kalır.

Kadri

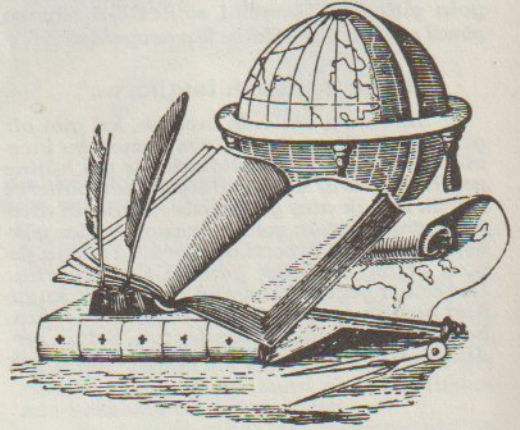
EVREN ve TARİHSEL VERİLER

* Zeki MACİT *

Antarktika'ya düşen iki meteor taşının incelenmesinden, dünyayı sarsacak bilgiler elde edildi. Edildi edilmesine de; her zaman uyur gezer olan insanlar, yine de bir türlü sarsılmadılar! Antarktika'ya düşen iki meteor taşının incelemelerinden çıkan sonuçta, bu taşlarda, amino asit olduğu anlaşıldı. Bilindiği gibi, amino asitler proteinin temel yapı taşlarıdır.

Dünya üzerinde bulunan proteinlerde, karbon izotopları da vardır. Ancak, normal bir miktardadır. Oysa meteorlarda bulunan amino asitlerde, normalin çok üstünde karbon 13 izotopları bulundu. Ve yine dünya üzerinde bulunan organik moleküllere, polarize bir ışık demeti verildiğinde, hafif bir sola kaçma olayı gözlenmektedir. Halbuki meteorlarda saptanan amino asitlerden bir ışık demeti geçirildiğinde, yarısı, ışığı sağa doğru saptırmışlardır! Yapılan incelemelerden, bu iki meteor taşının Mars ile Jüpiter arasındaki asteroid kuşağından gelmiş olduğu, büyük bir ihtimalle anlaşılmaktadır.

NASA yetkililerinden Dr. Harold Klein: "Eğer bu taşlar bu kuşaktan geldilerse, aynı kuşağın yakınında bulunan Mars'ta da aynı

oluşumun olduğu, şüphesiz kabul edilmelidir. Bunun sonucu ise, hayat demektir tabii." diyor.

Evet; önümüzde, dünya dışı hayat bulunduğuna dair birtakım kanıtlar var. Şimdi, burada durup biraz düşünelim. Uzaydan gelen ve buram buram hayat kokan taşlar, dünyanın her yerinde fazlalaşan "Uçandaire gördüm!" diye bağırın insanlar ve sonsuz evrende üzerinde hayat bulunan tek gezegen olduğu iddia edilen Dünya! Ne açıdan düşünürsek düşünelim, şu koskoca evrende "Üzerinde hayat bulunan tek gezegen Dünya'dır!" demek, artık kargaları bile güldürecek bir söz olmaktadır.

Din kitaplarını açtığımızda, birçok yerde dünya dışı varlıklardan bahsedilmektedir. İnsanlığın ilk gravürlerinden, Mısırlılar'ın yazılarına kadar her yerden gelen cisimlerle karşılaşırız. Öyleyse nedir bunlar? Ta ilk çağlardan beri, insanlık böyle cisimleri hayal mi ediyor? Durup dururken mi uyduruyor bütün bunları? Durup dururken hayal etse bile, her hayal ettiği gerçekleşen insan değil midir? Daha insanoğlu uçak nedir bilmezken, romanlarında, hayal ettiği denizaltıyla denizlerin engin derinliklerinde gezen, hayal ettiği füzeyle aya giden, balonla gök yüzünde gezen ve arzın merkezine inen Jules Verne, bütün bunları nereden hayal etmişti? İlginçtir; hayal ettiği bütün bunlar çok geçmeden gerçekleşti. İnsanoğlunun hayal ettiği her şey olmuyor mu? İnsanoğlu her hayal ettiğini yapabilecek güçte değil midir? Öyleyse bu hayallerin ardında bir şeyleri aramak gerekmez mi? Kim bütün bu hayalleri insanoğlunun kafasına sokmaktadır. KİM?

Diyelim ki, günün birinde evinizden sabahleyin çıktınız. Sokak kapısının karşısındaki direğin yanında, bir adam kafasını durmadan direğe vuruyor. Ne yaparsınız? Muhtemelen önce şaşırırsınız, sonra saate bakar işe geciktirginizi düşünerek, acele acele iş yerinize doğru hareketlenirsiniz. Ertesi sabah yine aynı manzarayla karşılaştığımızda, tepkiniz yine şaşırma olur. Fakat, aradan uzun bir süre geçtiğinde, her sabah aynı olayı gördüğünüzden, artık o olayın farkına bile varmadan ve hiç yadırgamadan iş yerinizin yolunu tutarsınız. Kısacası, bu olay içinize bir siniş yapar.

Aynı şekilde, bir uçandaire gördüğünüzü düşünün. Her sabah, her sabah aynı şekil-

de uzun da sürse, uzun vâdede de olsa, bir uçandaireyi bile artık normal karşılarırsınız. Öyleyse, şöyle kafamızı kaldırp bir düşünelim. Bu gün de bu böyle değil midir? Yavaş yavaş uçandaire olayları herkese sistematik bir şekilde sindirilmeye çalışılmamakta mıdır? Ve bu devam etmektedir.

Yine aynı şekilde uzun vadeli bir düşünme turu yaparsak, göreceğimiz şu olur: (M.Ö.'ki 4000 yılı da katarsak) 6000 yıldır dünya üzerinde yaşayan insanoğlu, özellikle şu son 150 - 200 yıldır teknolojinin zirvesine çıktı. Akabinde uçandaire olayları niye arttı? Daha doğru bir ifadeyle, insanoğlu uçandaireleri neden daha bariz bir şekilde fark eder oldu?

İsterseniz bu soruları bir araştırma ile cevaplayalım.

ABD'de klinik psikoloğu Dr. Helen Wambach'ın yaptığı araştırmada (*) insanların vermiş olduğu cevaplar, konuyu yeterince açıklığa kavuşturacaktır.

Araştırmacı, üzerinde araştırma yaptığı sùjelerine ipnoz altında şu soruyu yöneltmiş:

● Doğmak için neden 20. yüzyılı seçtiniz?

Sùjelerin verdiği cevaplar:

● Değişimler ve şuur seviyelerinin yükselmesi devri olduğu için.

● Yeni bir devrenin şafağındayız ve birçok ruh, birlik hâlinde bir başka plâna doğru yükselecekler.

● Bu bir ışık devridir ve tekrar yaşamak için bu anı bekledim.

● Çok derin bir şuur fikrinin en iyi biçimde kabul edildiği yeni bir çağın başlangı-

(*) Dr. Helen WAMBACH: "Doğmadan Önceki Hayatımız" (Ruh ve Madde Yayınları)

cıdır.

● Bu çok önemli dönemdir, şuur baş-
ka bir seviyeye yükselecektir.

● Bu büyük bir alt - üst olma devridir
ve ben buna yardım etmek istiyorum.

● Bu, dinin bilime doğru geçiş çağıdır
ve bu çağın sonu bir şuur kazanma ile sona
erecektir.

● Bu çağın ışıktan yapılmış olduğunu
ipnoz altındayken hissettim.

Bundan anlaşılan şu olmaktadır ki, bu
yüzyılın sonlarına doğru, insanlık ve dünya-
mız birtakım olaylara gebe dir.

Bu gün artık bu ilerleyişin ve aynı za-
manda insanlardaki buna paralel ruhsal çö-
küntünün sebepleri nelerdir? Aslında konuyu
daha derinliğine incelersek, karşımıza ilginç
bir tablo çıkmaktadır.

Teknoloji son 150 - 200 yıldır zirveye
ulaştı demıştik. Bunun sonucunda
dünyaya baktığımızda, birtakım de-
ğişiklikler oldu. Teknoloji, ruhsal açıdan za-
yıf olanları daha da çökertirken, ruhsal duru-
mu ve birtakım inançları yerinde olanları ise,
daha yüksek tekâmül seviyelerine iletmekte-
dir. Olayları hafif bir gizemcilikle bir film
şeridi gibi gözümüzün önünden geçirirsek, so-
nucu daha iyi görebiliriz.

Ruhsal durumu zayıf olanlar daha da
tepekatlak olurlarken, ruhunun derinliklerini
anlayıp mutlu olanlar da, daha yüksek evrim
düzeylerine çıkıyorlar. Sanki birileri, zamanı
hızlandırıp tepetaklak olanları bir an önce;
daha üst seviyelere çıkacak olanları da, daha
bir an önce ulaştıkları yere götürmek isti-
yorlar. Yani, hızlı bir biçimde iş bitirme ola-
yı ortaya çıkıyor. Yine Kur'an-ı Kerim'de,
dünyanın sonuna doğru zamanın hızlanaca-
ğından ve hesap görme olaylarından ve hesa-

bı görecek olanlardan bahsedilmektedir.

Yine burada, sözü birtakım verilere bı-
rakalım.

Hristiyanlığa kitap olarak inmiş İncil
de bu konulara kayıtsız kalmıyor. İncil, bir-
takım köklü değişikliklerden bahsediyor. Se-
çilmişlerin toplanması diyor. Ve ardından,
geri kalanların yargılanması. Seçilmişlerin
toplanması ne anlama geliyor? Seçilmişleri
kimler toplayacak? En önemlisi, seçilmişler
kimler? Elbette ki, birtakım değerlerden
yoksun olanlar değil.

Bu dünyaya neden geldik? Çocukken
okula gitmek, büyüüp evlenmek, ihtiyarla-
yıp, bir kenara çekilip ölümü beklemek için
mi? Hayır, hayır ve bin kere de hayır. Kendi-
ni bu kadar yükseklere çıkartıp ulaştıran
insanoğlu, sadece bunlar için mi dünyaya
geldi? Sadece midesi ve cinsel isteklerini tat-
min etmek için mi dünyaya geldi? Bu sorula-
ra cevap vermek, her hâlde uzaya açılmak
için teknolojinin kapılarını zorlayan bilim a-
damlarına düşüyor. Hangi fizik bilim dalı,
resmen, şu ana kadar insanoğlunun nereden
ve ne için geldiğini, tereddüte meydan ver-
meyecek bir şekilde açıklamıştır veya kanıt-
lamıştır?

Hangisi, biz şuradan geldik ve şunun
için geldik, diyebilmiştir? Dememiş-
tir ve diyemez de. Çünkü olayları ge-
tirip bağlayacakları noktadan her zaman
kaçmak istediler. Belki isteyerek veya iste-
meyerek, her zaman bilimi maneviyattan so-
yutlamaya çalıştılar. Bu da, insanlığın bu
günkü içler acısı durumunu ortaya çıkarma-
ya yetti de arttı bile. Herkes niye bir fala-
nizmin peşinde koşar oldu? Neden herkes
barış ve kardeşlik diye bağırırken, dünya
berbat bir hâl aldı? İnsanoğlu bu nedenlerin

Devamı S. 45'de

Doğum Yoluyla Oluşmayan Varlıklar
EKTOPLAZMİK
CİSİMLER ve TULPALAR

* Atilla ULTAV *

Florence Cook, William Crookes'un evinde "Katie King" olarak materyalize oluyor ve elini tutmak isteyen Malvernli Dr. Gully'ye izin veriyor. Crookes, bu şaşırtıcı fenomenin gerçekliğine dair inancından asla vazgeçmedi, ancak ölümüyle beraber bu fotoğrafların çoğunun kaybolması manidardır. Gördüğünüz fotoğraf elde kalan birkaç taneden biridir.

İÇİNDE bulunduğumuz ortamın herhangi bir noktasında, saniyeler önce orada bulunmayan bir cismin belirmesine materyalizasyon (maddeleşme) denir.

1870 - 1874 yılları arasında, ünlü bilim adamı Sir William Crookes, bu tür olaylarla ilk defa bilimsel olarak meşgul olmuştur. Crookes, araştırmalarını iki medyomla yapmıştı. Bunlardan biri, Florence Cook, diğeri, ünlü bir medyum olan Daniel Dunglas Home'dur. Crookes çalışmalarını o kadar titiz bir şekilde sürdürüyordu ki, zamanının çok dikkatli bir kritikçisi olan Alfred Lehmann bile onun, plânlı ve katı kurallar içinde yapılan çalışmaları nedeni ile açıklamalarının güvenilirliğini inkâr edemiyordu. Çalışmaların ilk sonuçlarının alınmasından on sekiz yıl sonra, 1889'da önemli celseleri içeren ve konuya kısmen yeni bir bakış açısı getiren, "Tagebücherauszüge"(Günlük Özetler) isimli kitabını yayımladı.

Crookes'un medyomu F. Cook, "Katie King" isimli bedensiz bir ruh varlığını materyalize edebiliyordu. Asıl adı Annie Owen Morgan olan, Katie King'in 19. yüzyılın 70'li yıllarının İngiliz medyomu Charles Williams ile Avrupa, Amerika, Avustralya, Kanada ve 1874'de Roma'da yapılan celselerde de geniş seyirci kitleleri önünde kendini materyalize ettiği söylenmektedir. K. King'in birçok defa fotoğrafı da çekilmişti.

1913'de Nobel ödülü kazanmış olan Fransız fizyolog, Prof. Charles Richet (1850-1935), Kuzey Afrika'da, Cezayir'de yapılan bir materyalizasyon celsesindeki izlenimlerini, 1906'da yayınlanan, "Materialisationssitzungen in Algier" isimli kitabında şöyle anlatıyor:

"Yerde yüzen ve hatları belirgin

olmayan, beyaz, ışıldayan, küreye benzeyen bir şey görüyorum. Birdenbire, bu beyazımsı parlak küreden çıkan, dik ve çabuk bir şekilde yükselen fantom, 'Bien Boa' görünüyor. Boyu, bana pek uzun gibi gelmiyor. Belinde bir kemeri ve çok sayıda kıvrımları olan bir elbisesi var. Aksayarak ve kararsız bir şekilde yürüyor. Yürüyor mu, kayıyor mu belli değil. Perdeyi açmadan, birdenbire çöktü ve yerde kayboldu. Aynı anda, kendini yere atan bir beden çıkardığı gürültü duyuldu. Üç-dört dakika sonra, perdenin aralığından, aynı beyaz küre yerde görüldü, sonra çabucuk yukarıya doğru yükselen beden teşekkül etti, yetişkin bir insanın boyuna ulaştı ve birdenbire tekrar yere çöktü."

Richet'ye göre bu deney kesinlik arz ediyordu. Çünkü, gözleri önünde, perdenin arkasında, yerden yükselen ve tekrar yerde kaybolan canlı bir beden teşekkül etmişti.

Prof. Charles Richet, 1906'da yayınlanan "Annales des Sciences Psychiques" isimli kitabında, asıl adı Marthe Beraud olan ve takma adı Eva C. (Eva Carriere) olarak anılan bir materyalizasyon medyumundan bahseder.

Eva C., 20. yüzyılın başlarındaki en önemli materyalizasyon medyumlarından birisidir. Sevgilisinin ölümünden sonra, onun, anne ve babasının Kuzey Afrika'da, Cezayir'deki evlerine yerleşmişti. Richet, Eva C.'nin birçok celselerinde hazır bulunmuş ve çok etkilenmiştir. Eva C. ile yapılan celselerin öncesinde ve sonrasında çok titiz kontroller yapılmış, en küçük bir hile unsuruna rastlanmamıştır. Eva C. kendi medyomluğu ile materyalizasyon tezahürleri meydana getiren bedensiz varlığı, "Berthe" ismiyle tanıtmıştır.

Eva C., 1910 yılında, bir aile ferdi olarak, yazar Bisson'un evine kabul edildi.

Materyalizasyon olaylarıyla çok yakından ilgili olan Dr. Baron von Schrenck-Notzing'le yapılan bir celse münasebetiyle tanışmıştı. Notzing ve yaklaşık 100 tanınmış bilim adamı, onun medyomik tezahürlerini, uzun yıllar, sayısız celselerinde, sistematik olarak incelediler. Eva C.'den önce ve sonra, hiç bir medyom ile bu kadar verimli çalışmalar yapılmadı ve olumlu sonuçlar elde edilmedi. Notzing, yapılan celseler sırasında iki yüzden fazla fotoğraf çekti. Bu fotoğraflar, meydana gelen materyalizasyonları çok açık biçimde ve herhangi bir şüpheye meydan vermeyecek şekilde gösteriyordu.

Eva C.'nin celselerinde hazır bulunanlardan biri olan Bayan Bisson, bir celse sırasında, süjenin çıplak vücudunda oluşan ektooplâzmayı çok yakından inceledi. Celse başlamadan önce, ipnoza sokulan medyom, celse sırasında, içine hiç bir şey giymeden giydiği geceliğini açması telkin edildi. Bayan Bisson'un sonradan anlattığına göre, medyomun, özellikle ağzından, göğüs uçlarından ve cinsel organlarından ektooplâzma çıkıyordu. Ayrıca, ellerinde ve koltuk altlarında da ektooplâzma oluşmuştu. Du-man veya gaz şeklinde bir maddeydi. Tül benzeri maddî şekiller ve çeşitli insan organlarına dönüşen bulutlar meydana geliyordu.

Eva C.'nin 30 Eylül 1910 tarihinde yapılan celsesinde Bayan Bisson, ilk defa olarak, ektooplâzmayı perdenin dışına çekerek yakından inceledi. Gözlemine şöyle anlatıyor: "Eva'nın sol eli, önünde oturan Dr. B.'nin ellerinde, sağ eli ise, benim ellerim arasındaydı. Perde tamamiyle açıktı. Birden elime, serin ve yapışkan bir madde temas etti. Bu maddeyi tuttum ve dikkatlice hücrenin dışına doğru çektim. Bu arada Eva'nın elini bırakmamıştım.

Madde, parmaklarımın arasında uzuyordu. elimden aşağı doğru sarkıyordu ve bir-iki dakika süreyle bu maddeyi yakından inceledim. Çekip almak istediğimde ise, ellerimin arasında kayboldu, akıp gitti. Bu maddeyi tanımlamak oldukça zor. Bende, yassı, çizgili, ipliğimsi, yapışkan, serin ve canlı bir madde izlenimi bıraktı. Kokusu yoktu ve gri, beyazımsı bir renkteydi. Temas neticesinde parmaklarım ıslanmıştı. Bu olay sekiz kere tekrarlandı ve dört keresinde, bu maddeyi tutarak Dr. B.'ye gösterebildim."

Çok dikkatli ve yoğun güvenlik kontrolü önlemleri altında gerçekleştirilen yüzlerce celsede, Eva C.'nin medyomluğu ile fotoğrafları da çekilen bedensiz ruh varlıkları, geçmişte kullandıkları dünya bedenleriyle ve hatta giysileriyle, kısmen veya tamamen görünmüşlerdir. Eva C.'nin celseleri, ruhbilim araştırmaları içerisinde çok önemli bir yer tutar.

Bir başka ünlü materyalizasyon medyomu da, İskoçyalı D.D. Home'dur. Onun celselerinde genellikle organlar, bazen de bütün şekiller göründü. Dr. Bormann, Leipzig'de 1909'da yayınladığı "Der Schotte Home" (İskoçyalı Home) isimli biyografide, onun materyalizasyon yeteneği hakkında bilgiler verdi. Bir bölümünü özetleyerek aktarıyoruz:

"Home'un açıklamalarına göre, bedeninden ayrı olarak, tam bir hareket ve aksiyon serbestliği içerisinde, bazen tek bir parmakla sınırlı kalan, materyalize olmuş organlar; bedensiz varlıklar tarafından, şekillerin tam olarak meydana getirilmeleri için, gerekli olan kuvvetin, nadiren yeterli olması nedeniyle ve kusurlu şekiller yerine, belirgin çizgili ve tam olarak tanımlanabilir formlar teşekkül ettirebilmek için tercih edilmekteydiler. Bu şekillerin oluşumunun

başlangıcında onlara dokunmamak gerekiyordu. Aksi hâlde, hemen kayboluyorlardı. Şekillenme tamamlandıktan sonra ise, materyalize olmuş elleri, celsede hazır bulunan kişiler, sanki etten ve kandan teşekkül etmiş bulunan bir eli sıkıyormuşçasına, sert bir şekilde tutabiliyorlardı. Bunlar, oluşumlarında kusursuz ve gayet belirgindiler. Aydınlıkta insan elleri gibi görünmekte idiler. Birçok kişinin şahit olduğu gibi, pencerenin perdeleri ve panjurları, celse sırasında, görüntülerin teşekkül etmeleri ve belirgin olarak tanımbilmeleri için, gerekli olma durumlarına göre, görünmeyen bir el tarafından açılıp kapatılıyordu. Materyalize olmuş şekiller, yarı karanlıkta ekseriya kuvvetle parlayan bir ışık yaymaya başlıyorlardı. Beyaz elbiselerin üzerinde de bu pırıltıdan vardı. Bu şekiller, herkesin gözü önünde, genellikle yavaş yavaş teşekkül ediyor ve aynı şekilde giderek eriyip dağılıyorlardı."

TULPALAR

Uzun yıllar Tibetli bazı yogilerin tatbikatlarını izleyen Fransız kadın Budist Alexandra David Neel, "With Mystics and Magicians in Tibet" (Tibet'teki Mistikler ve Büyücülerle Birlikte) isimli kitabında, yaşayan ve düşünülen kişilere veya ilâhlara benzeyen görüntüler olan, esrarengiz "tulpalar"ı ayrıntılı olarak anlattı. David Neel, tanıdığı kişilerin tulpalarını sık sık gördüğünü ve bunların gün ışığında, gözleri önünde kaybolduklarını iddia etmektedir. Tibet'te bulunduğu sıralarda yaptığı bir deneyde, kendisi bir tulpa -şişman, kısa boylu, dost görünüşlü bir rahip- oluşturdu. Bu rahip, Tibet'te yaptığı seyahatlerde ona eşlik etti. Bu görüntü, yol boyunca, mümkün olan bütün gündelik faaliyetleri, David

Neel'in herhangi bir talebi olmaksızın icra etmişti.

Prof. Ducasse, 1953'de New York'da yayınladığı, "A Philosophical of Religion" (Din Üzerine Felsefi Bir Tetkik) isimli kitabında, David Neel'in fantom-rahip ile olan macerasını şöyle anlatıyor: "Tedricî olarak, benim lâmamda bir değişiklik vuku buluyordu. Giderek daha can sıkıcı oluyordu. Kısacası ondan bıkmıştım. Bir gün, bana tereyağı getiren bir çoban onu görmüş ve etten, kemikten meydana gelen bir lâma zannetmişti." Fantomun sürekli varlığına sinirlenmeye başlayan David Neel, sonunda kendi eserlerini yok etmeye karar verdi. Ve bunu, kendi ifadesine göre, ancak altı ay sonra başarabildi.

Dünyamızın çeşitli yerlerinde meydana gelen, çoğu gizli kalmış, binlerce reel olaydan birkaçını özet olarak sizlere naklettik. Şimdi de materyalizasyon olaylarının meydana gelmesindeki, ruhî tesire bağlı işleyiş mekanizmasını açıklamaya çalışalım:

Bunun için, birçok kimselerin ilk defa okumuş olabilecekleri bazı bilgileri burada ifade etmemiz gereklidir.

1 - Ruh varlıkları, bildiğimiz, bilemediğimiz ve bilemeyeceğimiz çok çeşitli özelliklere sahip maddelerle, geçici veya sürekli ilişkiler kuran, maddeden gayrı yaratılmış, maddelerin şekil ve özelliklerini, evren yasalarının ve buldukları tekâmül düzeylerinin icaplarına uygun olarak değiştirebilen ve bu işleri müstakil şuur ve ruhî etkileme gücünü kullanarak başaran varlıklardır.

2 - Maddeler, ruhî tesirler altında hâlden hâle geçen ve özelliklerindeki çeşitlilik itibarıyla bilginin sınırları dışında sonsuzluklara uzanan, ruhtan ayrı yaratılmış varlıklardır.

3 - Ruh ile maddenin görünen beraberliği, psöşik tesir olarak da adlandırılan, ruhî tesirin; özelliklerini henüz tam olarak bilmediğimiz birtakım daha süptil (çok düşük yoğunluğu ve çok yüksek iç titreşimi olan) maddelerin aracılığı ile, kaba organik maddeyi etkisi altında bulundurması sonucu gerçekleşir.

4 - Dünyada yaşayan insanların bedeninde, deneysel gözlem ve araştırmalar boyunca rastlanan, biyoplâzma veya ektoplâzma adı verilen ve normal şartlarda, duyu organlarımıza veya araştırma ve tespit cihazlarımıza, varlığını belli edecek bir etki yansıtmayan çok süptil bir madde vardır. Ektoplâzma, ruhun beden ile ilişkisinin devamında, ruh varlığı tarafından, ruhî tesirleri bedene intikal ettirmek için kullanılan süptil maddelerden biridir.

5 - Ruh ile beden arasındaki bağlan-tımın, özel bir tarzda gevşemesi hâllerinde, insan ruhunun kendi öz varlığı veya bedensiz diğer bir ruh varlığı tarafından oluşturul-

lan, özel bir maksat ve buna bağlı olarak yöneltilen ruhî tesir altında, ektoplâzmanın iç titreşimi, yoğunluğu ve tesir nakletme özellikleri değişir. Böyle bir değişiklikten sonra ektoplâzma, geçici olarak yeni özellikler kazanır. Ruhî tesirin amacına uygun tarzda şekillenir, görülebilir, ona dokunulabilir, fotoğraf cihazı ile görüntüsü tespit edilebilir. Ruh varlığı, ektoplâzmanın bu özelliklerinden, yasaların ve kendi tekâmül düzeyinin icaplarına uygun tarzda yararlanarak, bildiğimiz organik ve inorganik maddelere çok benzeyen fantomlar meydana getirebilir. Bu tür olaylara verilen isim, fantom teşekkülü veya materyalizasyon (maddeleşme) dur. Ruhunun bedeni ile olan ilişkisini, materyalizasyon meydana getirebilecek nitelikte gevşetebilen medyomlara, materyalizasyon medyomu denilmektedir. Medyomluk özelliği olmayan insanlarda ve diğer çeşit medyomlarda, materyalizasyon olaylarına aracılık etmek yeteneği yoktur.

EVREN VE TARİHSEL VERİLER Baştarafı S.40'da

ve niçinlerin cevabını biraz da maddeye bağlı ruhunun derinliklerinde aramayı hiç düşündü mü? Düşünenler var belki, ama çok az. Dünya dışı zeki varlıklarla haberleşmek için uza-ya füze ve çeşitli sinyaller gönderen insanoğ- lu, bu haberleşmeye daha lâyık olabildiğini hiç düşündü mü? Elbette hayır.

İnsanoğlundan daha zeki, teknolojik a-çıdan daha ilerde ve en önemlisi, ruhen gelişmiş varlıklar, insanoğlu ile neden temas kurmak istesinler ki? Çocuklarına savaşı, kini, nefreti ve açlığı; kısacası, duygulara ve ihti-raslara esir olmayı miras bırakmak için mi?

Koşun akan yıldızlar gibi
Uzaga, durmadan daha uzaga!
Sayısız güneşler, burçlar içinden
Ulaşsın yolunuz, sonsuz ışığa!
Henüz doğmamış dünyalarda
Kavrayın varlığı yaratıcısına
Her şeye can veren Tanrılar gib'
Gökler içinde uçarcasına.

GOETHE